
Utpaladevavirachita Shivastotravali

उत्पलदेवविरचिता शिवस्तोत्रावलिः

Document Information

Text title : Shivastotravali by Utpaladeva

File name : shivastotrAvalIutapaladeva.itx

Category : shiva, kAshmIrashaivadarshanam

Location : doc_shiva

Author : Utpaladeva

Transliterated by : Somadeva Vasudeva

Proofread by : Somadeva Vasudeva

Description-comments : 20 stotras for Shiva by Utpaladeva

Acknowledge-Permission: GRETIL, sanskritworld.in

Latest update : February 14, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 14, 2024

sanskritdocuments.org

Utpaladevavirachita Shivastotravali

उत्पलदेवविरचिता शिवस्तोत्रावलिः

अनुक्रमणिका

१. भक्तिविलासाख्यं प्रथमं स्तोत्रम् ।
२. सर्वात्मपरिभाषनाख्यं द्वितीयं स्तोत्रम् ।
३. प्राणयप्रसादाख्यं तृतीयं स्तोत्रम् ।
४. सुरसोद्भवाख्यं चतुर्थं स्तोत्रम् ।
५. स्वबलनिर्देशनाख्यं पञ्चमं स्तोत्रम् ।
६. अध्वविष्कुराणाख्यं षष्ठं स्तोत्रम् ।
७. विधुरविजयनामधेयं सप्तमं स्तोत्रम् ।
८. अलौकिकोद्भवाख्यमष्टमं स्तोत्रम् ।
९. स्वातन्त्र्यविजयाख्यं नवमं स्तोत्रम् ।
१०. अविच्छेदभङ्गाख्यं दशमं स्तोत्रम् ।
११. औत्सुक्यविश्रसितनामैकादशं स्तोत्रम् ।
१२. रजस्यनिर्देशनाम द्वादशं स्तोत्रम् ।
१३. सङ्ग्रहस्तोत्रनाम त्रयोदशं स्तोत्रम् ।
१४. जयस्तोत्रनाम चतुर्दशं स्तोत्रम् ।
१५. भक्तिस्तोत्रनाम पञ्चदशं स्तोत्रम् ।
१६. पाशानुद्धर्मेदनाम षोडशं स्तोत्रम् ।
१७. दिव्यकीडाबहुमाननाम सप्तदशं स्तोत्रम् ।
१८. आविष्कारनाम अष्टादशं स्तोत्रम् ।
१९. उद्योतनाभिधानमेकोनविंशं स्तोत्रम् ।
२०. सर्वज्ञाभिधानं विंशं स्तोत्रम् ।

अथ शिवस्तोत्रावलिः ॥

ॐ तत्सत् ।

श्री विघ्नहर्त्रे नमः ।

श्रीगुरुवे शिवाय नमः ।

भक्तिविलासाख्यं प्रथमं स्तोत्रम् ।

न ध्यायतो न जपतः स्याद्यस्याविधिपूर्वकम् ।
 शिवमेव शिवभासस्तं नुभो भक्तिशालिनम् ॥ १.१ ॥
 आत्मा मम भवद्भक्तिसुधापानयुवापि सन् ।
 लोक्यात्रारजोरगात्पवितैरिव धूसरः ॥ १.२ ॥
 लब्धतत्सम्पदां भक्तिमतां त्वत्पुरवासिनाम् ।
 सञ्चारो लोकमार्गेऽपि स्यात्तथैव विजृम्भया ॥ १.३ ॥
 साक्षाद्भवन्मये नाथ सर्वस्मिन् भुवनान्तरे ।
 किं न भक्तिमतां क्षेत्रं मन्त्रः क्वैषां न सिद्ध्यति ॥ १.४ ॥
 जयन्ति भक्तिपीयूषरसासवरोन्मदाः ।
 अद्वितीया अपि सदा त्वद्वितीया अपि प्रभो ॥ १.५ ॥
 अनन्तानन्दसिन्धोस्ते नाथ तत्त्वं विदन्ति ते ।
 तादृशं शिवं ये सान्द्रभक्त्यानन्दरसाप्लुताः ॥ १.६ ॥
 त्वमेवात्मेश सर्वस्य सर्वश्चात्मनि रागवान् ।
 एति स्वभावसिद्धांस्त्वद्भक्तिं जानञ्जयेज्जनः ॥ १.७ ॥
 नाथ वेद्यक्षये केन न दृश्योऽस्येककः स्थितः ।
 वेद्यवेदकसङ्गोभेऽप्यसि भक्तैः सुदर्शनः ॥ १.८ ॥
 अनन्तानन्दसरसी देवी प्रियतमा यथा ।
 अवियुक्तास्ति ते तद्भेदा त्वद्भक्तिरस्तु मे ॥ १.९ ॥
 सर्वं शिवं भवत्त्वाभङ्गेतुर्भक्तिमतां विभो ।
 संविन्मार्गोऽयमाह्लाददुःखमोहैस्त्रिधा स्थितः ॥ १.१० ॥
 भवद्भक्त्यमृतास्वादाद्बोधस्य स्यात्परापि या ।
 दशा सा मां प्रति स्वामिन्नासवस्येव शुकता ॥ १.११ ॥
 भवद्भक्तिमहाविद्या येषामभ्यासमागता ।
 विद्याविद्योभयस्यापि ता श्येते तत्त्ववेदिनः ॥ १.१२ ॥

आमुलाद्वाग्वता सेयं क्वमविस्फारशालिनी ।
 त्वद्भक्तिसुधया सिक्ता तद्रसाढ्यकृलास्तु मे ॥ १.१३ ॥
 शिवो भूत्वा यजेतेति भक्तो भूत्वेति कथ्यते ।
 त्वमेव छि वपुः सारं भक्तैरद्भयशोधितम् ॥ १.१४ ॥
 भक्तानां भवदद्वैतसिद्ध्यै का नोपपत्तयः ।
 तदसिद्ध्यै निःकृष्टानां कानि नावरणानि वा ॥ १.१५ ॥
 कदाचित्कवापि लब्धोऽसि योगेनेतीश वञ्चना ।
 अन्यथा सर्वकक्ष्यासु भासि भक्तिमतां कथम् ॥ १.१६ ॥
 प्रत्याहाराद्यसंस्पृष्टो विशेषोऽस्ति मलानयम् ।
 योगिभ्यो भक्तिभाञ्जं यद्व्युत्थानेऽपि समाहिताः ॥ १.१७ ॥
 न योगो न तपो नार्थाङ्गमः कोऽपि प्रनीयते ।
 अमाये शिवमार्गेऽस्मिन् भक्तिरेका प्रशस्यते ॥ १.१८ ॥
 सर्वतो विलसद्भक्तितेजोध्वस्तावृतेर्मम ।
 प्रत्यक्षसर्वभावस्य चिन्तानामपि नश्यतु ॥ १.१९ ॥
 शिव इत्येकशब्दस्य जिह्वात्रे तिष्ठतः सदा ।
 समस्तविषयास्वादो भक्तोष्वेवास्ति कोऽप्यहो ॥ १.२० ॥
 शान्तकल्लोलशीताञ्छस्वादुभक्तिसुधाम्भुधौ ।
 अलौकिकरसास्वादो सुस्थैः कोऽनाम गण्यते ॥ १.२१ ॥
 सादृशैः किं न चर्व्येत भवद्भक्तिमहौषधिः ।
 तादृशी भगवन् यस्या मोक्षाभ्योऽनन्तरो रसः ॥ १.२२ ॥
 ता एव परमर्थ्यन्ते सम्पदः सद्भिरीश याः ।
 त्वद्भक्तिरससम्भोगविस्मम्भपरिपोषिकाः ॥ १.२३ ॥
 भवद्भक्तिसुधासारस्तैः किमप्युपलक्षितः ।
 ये न रागादि पङ्केऽस्मिन्ल विप्यन्ते पतिता अपि ॥ १.२४ ॥
 अणिमादिषु मोक्षान्तेष्वङ्गेष्वेव कृलाभिधा ।
 भवद्भक्तोर्विपकवाया लताया इव उषु चित् ॥ १.२५ ॥
 चित्रं निसर्गतो नाथ दुःखभीजमिदं मनः ।
 त्वद्भक्तिरससंसिक्तं निःश्रेयसमलाकृलम् ॥ १.२६ ॥

सर्वात्मपरिभावनाभ्यं द्वितीयं स्तोत्रम् ।

अग्नीषोमरविभ्रजमविष्णुस्थावरजङ्गम ।
 स्वरूप भद्ररुपाय नमः संविन्मयाय ते ॥ २.१ ॥
 विश्वेन्धनमडाक्षारानुलेपशुश्रिवर्षसे ।
 मडानलाय भवते विश्वैकडविषे नमः ॥ २.२ ॥
 परमामृतसान्द्राय शीतलाय शिवाग्रये ।
 कस्मै चिद्विश्वसम्प्लोषविषमाय नमोऽस्तु ते ॥ २.३ ॥
 मडादेवाय रुद्राय शङ्कराय शिवाय ते ।
 मडेश्वरायापि नमः कस्मै चिन्मन्त्रमूर्तये ॥ २.४ ॥
 नमो निःकृत्तनिःशोषत्रैलोक्यविगलद्भसा-
 वसेकविषमायापि मङ्गलाय शिवाग्रये ॥ २.५ ॥
 समस्तलक्षनायोग एव यथोपलक्षणम् ।
 तस्मै नमोऽस्तु देवाय कस्मै चिदपि शम्भवे ॥ २.६ ॥
 वेदागमविरुद्धाय वेदागमविधायिने ।
 वेदागमसतत्त्वाय गुह्याय स्वामिने नमः ॥ २.७ ॥
 संसारैकनिमित्ताय संसारैकविरोधिने ।
 नमः संसाररुपाय निःसंसाराय शम्भवे ॥ २.८ ॥
 मूलाय मध्यायात्राय मूलमध्यात्रमूर्तये ।
 क्षीनाग्रमध्यमूलाय नमः पूर्णाय शम्भवे ॥ २.९ ॥
 नमः सुकृतसम्भरविपाकः सकृदप्यसौ ।
 यस्य नामत्राडस्तस्मै दुर्लभाय शिवाय ते ॥ २.१० ॥
 नमश्चरायराकारपरेतनिययैः सदा ।
 कीडते तुभ्यमेकस्मै चिन्मयाय कपालिने ॥ २.११ ॥
 मायाविने विशुद्धाय गुह्याय प्रकटात्मने ।
 सूक्ष्माय विश्वरुपाय नमश्चित्राय शम्भवे ॥ २.१२ ॥

अङ्गमेन्द्रविष्णुनिर्व्यूढजगत्संलारडेवये ।
 आश्चर्यकराणीयाय नमस्ते सर्वशक्तये ॥ २.१३ ॥
 तटेष्वेव परिभ्रान्तैः लब्धास्तास्ता विभूतयः ।
 यस्य तस्मै नमस्तुभ्यमगाधरसिन्धवे ॥ २.१४ ॥
 मायाभयजगत्सान्द्रपङ्कमध्याधिवासिने ।
 अलेपाय नमः शम्भुशतपत्राय शोभिने ॥ २.१५ ॥
 मङ्गलाय पवित्राय निधये भूषण्णात्मने ।
 प्रियाय परमार्थाय सर्वोत्कृष्टाय ते नमः ॥ २.१६ ॥
 नमः सततभद्राय नित्यनिर्मुक्तिभागिने ।
 बन्धमोक्षविहीनाय कस्मै चि एपि शम्भवे ॥ २.१७ ॥
 उपलस्यैकसारेऽस्मिन्नेतावति जगत्त्रये ।
 तुभ्यमेवाद्धितीयाय नमो नित्यसुभासिने ॥ २.१८ ॥
 दक्षिणाचारसाराय वामाचाराभिलाषिणे ।
 सर्वाचाराय शर्वाय निराचाराय ते नमः ॥ २.१९ ॥
 यथा तथापि यः पूज्यो यत्र तत्रापि योऽर्चितः ।
 योऽपि वा सोऽपि वा योऽसौ देवस्तस्मै नमोऽस्तु ते ॥ २.२० ॥
 भुभुक्षुञ्जसेव्याय सर्वसन्तापहारिणे ।
 नमो विततलावाण्यवराय वरदाय ते ॥ २.२१ ॥
 सदा निरन्तरानन्दरसनिर्भरिताम्बिल-
 त्रिलोक्याय नमस्तुभ्यं स्वामिने नित्यपर्वणे ॥ २.२२ ॥
 सुभप्रधानसंवेद्यसम्भोगैर्भजते य यत् ।
 त्वामेव तस्मै घोराय शक्तिवृन्दाय ते नमः ॥ २.२३ ॥
 मुनीनामप्यविज्ञेयं लक्ष्मिसम्बन्धयेष्टिताः ।
 आलिङ्गन्त्यपि यं तस्मै कस्मै चिद्भवते नमः ॥ २.२४ ॥
 परमामृतकोशाय परमामृतराशये ।
 सर्वपारम्यपारम्यप्राप्याय भवते नमः ॥ २.२५ ॥
 मलामन्त्रमयं नौमि त्रुपं ते स्वच्छशीतलम् ।
 अपूर्वमोदसुभगं परामृतरसोत्वणम् ॥ २.२६ ॥

स्वातन्त्र्यामृतपूर्णात्त्वद्वैक्यभ्यातिमलापटे ।
 चित्रं नास्त्येव यत्रेश तन्नौमि तव शासनम् ॥ २.२७ ॥
 सर्वाशङ्कासनिं सर्वालक्ष्मीकालानलं तथा ।
 सर्वाभङ्गव्यकल्पान्तं मार्गं माधेश्वरं नुमः ॥ २.२८ ॥
 जय देव नमो नमोऽस्तु ते सकलं विश्वमिदं तवाश्रितम् ।
 जगतां परमेश्वरो भवान् परमेकः शरणागतोऽस्मि ते ॥ २.२९ ॥

प्रायप्रसादाभ्यं तृतीयं स्तोत्रम् ।

सदसत्त्वेन भावानां युक्ता या द्वितयी गतिः ।
 तामुल्लङ्घ्य तृतीयस्मै नमश्चित्राय शम्भवे ॥ ३.१ ॥
 आसुरर्षिजनादस्मिन्नस्वतन्त्रे जगत्त्रये ।
 स्वतन्त्रास्ते स्वतन्त्रस्य ये तवैवानुज्ज्विनः ॥ ३.२ ॥
 अशेषविश्वप्रथितभवद्भूपुरनुस्मृतिः ।
 येषां भवत्तुल्यमेकं लेषजं ते सुष्वासिनः ॥ ३.३ ॥
 सितातपत्रं यस्येन्दुः स्वप्रभापरिपूरितः ।
 यामरं स्वर्धुनीस्रोतः स अेकः परमेश्वरः ॥ ३.४ ॥
 प्रकाशां शीतलामेकां शुद्धां शशिकलामिव ।
 दृशं वितर मे नाथ कामध्यमृतवाहिनीम् ॥ ३.५ ॥
 त्वच्छिदानन्दजलधेश्रुताः संवित्तिविप्रुषः ।
 एभाः कथं मे भगवन्नामृतास्वादसुन्दराः ॥ ३.६ ॥
 त्वयि रागरसे नाथ न मत्रं लुटयं प्रभो ।
 येषामलुटया अेव तेऽवज्ञास्पदमीदृशाः ॥ ३.७ ॥
 प्रभुणा भवता यस्य जातं लुटयमेवनम् ।
 प्राभवतीषां विभूतीनां परमेकः स भाजनम् ॥ ३.८ ॥
 उर्षाणामथ शोकानां सर्वेषां प्लावकः समम् ।
 भवद्दधानामृतापूरो निम्नाशिन्प्रभुवामिव ॥ ३.९ ॥

કેવ ન સ્યાદૃશા તેષાં સુખસમ્ભારનિર્ભરા ।
 યેષામાત્માધિકેનેશ ન ક્વાપિ વિરહસ્ત્વયા ॥ ૩.૧૦ ॥
 ગર્જામિ બત નૃત્યામિ પૂર્ણા મમ મનોરથાઃ ।
 સ્વામી મમૈષ ઘટિતો યત્વમત્યન્તરોચનઃ ॥ ૩.૧૧ ॥
 નાન્યદ્વેદ્યં ક્રિયા યત્ર નાન્યો યોગો વિદા ચ યત્ ।
 જ્ઞાનં સ્યાત્કિં તુ વિશ્વૈકપૂર્ણા ચિત્ત્વં વિજૃમ્ભતે ॥ ૩.૧૨ ॥
 દુર્જયાનામનન્તાનાં દુઃખાનાં સહસૈવ તે ।
 હસ્તાત્પલાયિતા યેષાં વાચિ શશ્વસ્થિવધ્વનિઃ ॥ ૩.૧૩ ॥
 ઉત્તમઃ પુરુષોડન્યોડસ્તિ યુષ્મચ્છેષવિશેષિતઃ ।
 ત્વં મહાપુરુષસ્ત્વેકો નિઃશેષપુરુષાશ્રયઃ ॥ ૩.૧૪ ॥
 જયન્તિ તે જગદ્ગ્ધા દાસાસ્તે જગતાં વિભો ।
 સંસારાર્ણવ એવૈષ યેષાં ક્રીડામહાસરઃ ॥ ૩.૧૫ ॥
 આસતાં તાવદન્યાનિ દૈન્યાનીહ ભવજ્જુષામ્ ।
 ત્વમેવ પ્રકટીભૂયા ઇત્યનેનૈવ લજ્જયતે ॥ ૩.૧૬ ॥
 મત્પરં નાસ્તિ તત્રાપિ જાપકોડસ્મિ તદૈક્યતઃ ।
 તત્ત્વેન જપ ઇત્યક્ષમાલયા દિશસિ ક્વચિત્ ॥ ૩.૧૭ ॥
 સતોડવશ્યં પરમસત્સચ્ચ તસ્માત્પરં પ્રભો ।
 ત્વં ચાસતઃ સતશ્ચાન્યસ્તેનાસિ સદસન્મયઃ ॥ ૩.૧૮ ॥
 સહસ્રસૂર્યકિરણાધિકશુદ્ધપ્રકાશવાન્ ।
 અપિ ત્વં સર્વભુવનવ્યાપકોડપિ ન દૃશ્યસે ॥ ૩.૧૯ ॥
 જડે જગતિ ચિદ્રૂપઃ કિલ વેદોડપિ વેદકઃ ।
 વિભુર્ભિતે ચ યેનાસિ તેન સર્વોત્તમો ભવાન્ ॥ ૩.૨૦ ॥
 અલમાકન્દિતૈરન્યૈરિયદેવ પુરઃ પ્રભોઃ ।
 તીવ્રં વિરૌમિ યન્નાથ મુહ્યામ્યેવં વિદત્રપિ ॥ ૩.૨૧ ॥

સુરસોદ્ગલાખ્યં ચતુર્થં સ્તોત્રમ્ ।

થપલમસિ યદપિ માનસ તત્રાપિ શ્વાઘ્યસે યતો ભજસે ।

शरणांनामपि शरणां त्रिभुवनगुरुमम्बिकाकान्तम् ॥ ४.१ ॥

उल्लङ्घ्य विविधदैवतसोपानकमभुपेय शिवचरणान् ।

आश्रित्याप्यधरतरां भूमिं नाधापि चित्रमुज्जामि ॥ ४.२ ॥

प्रकटय निजमध्वानं स्थगयतरामपिलोक्यरितानि ।

यावद्भवामि भगवंस्तव सपदि सदोदितो दासः ॥ ४.३ ॥

शिव शिव शम्भो शङ्कर शरणागतवत्सलाशु कुरु करुणाम् ।

तव चरणकमलयुगलस्मरणपरस्य छि सम्पदोऽदूरे ॥ ४.४ ॥

तावकाङ्घ्रिकमलासनलीना ये यथारुचि जगद्रथयन्ति ।

ते विशिष्यिमधिकारमलेनालिभमस्ववशमीश उरन्ति ॥ ४.५ ॥

त्वत्प्रकाशवपुषो न विभिन्नं किं यन् प्रभवति प्रतिभातुम् ।

तत्सदैव भगवन् परिबन्धोऽसीश्वर प्रकृतितोऽपि विदूरः ॥ ४.६ ॥

पादपङ्कजरसं तव के चिद्भेदपर्युषितवृत्तिमुपेताः ।

के यनापि रसयन्ति तु सद्यो भातमक्षतवपुर्द्रव्यशून्यम् ॥ ४.७ ॥

नाथ विद्युदिव भाति विभाते या कदा यन् ममामृतदिग्धा ।

सा यदि स्थिरतरैव भवेत्तत्पूजितोऽसि विधिवत्किमुतान्यत् ॥ ४.८ ॥

सर्वमस्यपरमस्ति न किं चिद्भस्त्ववस्तु यदि वेति मलत्या ।

प्रज्ञाय व्यसितोऽत्र यथैव त्वं तथैव भव सुप्रकटो मे ॥ ४.९ ॥

स्वेच्छयैव भगवन्निजमार्गो कारितः पदमलं प्रभुनैव ।

तत्कथं जनवदेव चरामि त्वत्पदोच्चितमवैमि न किं चित् ॥ ४.१० ॥

कोऽपि देव लृष्टि तेषु तावको जृम्भते सुभगभावा उत्तमः ।

त्वत्कथाम्बुदनिनादथातका येन तेऽपि सुभगीकृताश्विरम् ॥ ४.११ ॥

त्वज्जुषां त्वयि कयापि लीलया राग ओष परिपोषमागतः ।

यद्वियोगभुवि सङ्गथा तथा संस्मृतिः क्वलति सङ्गमोत्सवम् ॥ ४.१२ ॥

यो विशिन्नरससेकवर्धितः शङ्कुरेति शतशोऽप्युदीरितः ।

शब्द आविशाति तिर्यगाशयेष्वाप्ययं नवनवप्रयोजनः ॥ ४.१३ ॥

ते जयन्ति मुपमण्डले भ्रमनस्ति येषु नियतं शिवध्वनिः ।

यः शाशीव प्रसृतोऽमृताशयात्स्वादु संस्रवति यामृतं परम् ॥ ४.१४ ॥

परिसमामभिवोग्रमिदं जगद्विगलितोऽविरलो मनसो मलः ।
तदपि नास्ति भवत्पुरार्गलकवाटविघट्टनमण्व पि ॥ ४.१५ ॥

सततकुल्लभवन्मुष्पङ्गुजोदरविलोडनलावसयेतसः ।
किमपि तत्कुटुः नाथ मनागिव स्फुरसि येन ममाभिमुष्पस्थितिः ॥ ४.१६ ॥

त्वदविभेदमतेरपरं नु किं सुप्रमिडास्ति विभूतिरथापरा ।
तद्विड तावकदासजनस्य किं कुपथमेति मनः परिहृत्य ताम् ॥ ४.१७ ॥

क्षणमपीड न तावकदासतां प्रति भवेयमलं डिल भाजनम् ।
भवदभेदरसासवमादरादविरतं रसयेयमलं न येत् ॥ ४.१८ ॥

न डिल पश्यति सत्यमयं जनस्तव वपुर्द्रयदृष्टिमलीमसः ।
तदपि सर्वविदाश्रितवत्सलः किमिदमारटितं न शृणोषि मे ॥ ४.१९ ॥

स्मरसि नाथ कदाचिदपीडितं विषयसौष्यमथापि मयार्थितम् ।
सततमेव भवद्गुरीक्षाणामृतमलीष्टमलं मम देहि तत् ॥ ४.२० ॥

डिल यदैव शिवाध्वनि तावडे कृतपदोऽस्मि मडेश तवेच्छया ।
शुभशतान्युदितानि तदैव मे किमपरं मृगये भवतः प्रभो ॥ ४.२१ ॥

यत्र सोऽस्तमयमेति विवस्वांश्चन्द्रमः प्रभूतिभिः सड सर्वैः ।
कापि सा विजयते शिवरात्रिः स्वप्रभाप्रसरभास्वरडुपा ॥ ४.२२ ॥

अप्युपार्जितमलं त्रिषु लोडेष्यधिपत्यममरेश्वर मन्ये ।
नीरसं तदभिलं भवदङ्घ्रिस्पर्शनामृतरसेन विडीनम् ॥ ४.२३ ॥

अत नाथ दृढोऽयमात्मबन्धो भवदभ्यातिमयस्त्वयैव क्लृप्तः ।
यदयं प्रथमानमेव मे त्वामवधीर्य श्वथते न लेशतोऽपि ॥ ४.२४ ॥

मडताममरेश पूज्यमानोऽप्यनिशं तिष्ठसि पूजकैकडुपः ।
अडिरन्तरपीड दृश्यमानः स्फुरसि द्रष्टृशरीर अेव शश्वत् ॥ ४.२५ ॥

स्वभलनिदेशनाभ्यं पञ्चमं स्तोत्रम् ।

त्वत्पादपद्मसम्पर्कमात्रसम्भोगसङ्गिनम् ।
गलेपाटिकया नाथ मां स्ववेश्म प्रवेशय ॥ ५.१ ॥

भवत्पादाभ्युज्जोरशरिण्डितमूर्धुजः ।

अपाररभसारब्धनर्तनः स्यामलुं कदा ॥ प.२ ॥
 त्वदेकनाथो भगवन्नियदेवार्थये सदा ।
 त्वदन्तर्वसतिर्मूढो भवेयं मान्यथा बुधः ॥ प.३ ॥
 अलो सुधानिधे स्वामिन्नलो मृष्ट त्रिलोचन ।
 अलो स्वाद्यो विरुपक्षेत्येव नृत्येयमारटन् ॥ प.४ ॥
 त्वत्पादपद्मसंस्पर्शपरिभीलितलोचनः ।
 विजृम्भेयभवद्भक्तिमदिरामदधूर्णितः ॥ प.५ ॥
 शित्तभूभृद्भुवि विभो वसेयं क्वापि यत्र सा ।
 निरन्तरत्वत्प्रलापमयी वृत्तिर्मडारसा ॥ प.६ ॥
 यत्र देवीसमेतस्त्वमासौधादा य गोपुरात् ।
 भुङ्क्षुः स्थितस्तस्मिन् वास्तव्यः स्यामलुं पुरे ॥ प.७ ॥
 समुल्लसन्तु भगवन् भवद्भानुमरीचयः ।
 विकसत्पेष यावन्मे दृत्पद्मः पूजनाय ते ॥ प.८ ॥
 प्रसीद भगवन् येन त्वत्पदे पतितं सदा ।
 मनो मे तत्तदास्वाद्य क्षीवेदिव गलेदिव ॥ प.९ ॥
 प्रहर्षाद्वाथ शोकाद्वा यद्वि कुड्याद्दटादपि ।
 भाड्याद्यथान्तराद्भावात्प्रकटीभव मे प्रभो ॥ प.१० ॥
 अडिरथ्यन्तरपि तत्स्थन्ममानं सदास्तु मे ।
 भवत्पादाभ्युज्ज्वलामृतमत्यन्तशीतलम् ॥ प.११ ॥
 त्वत्पादसंस्पर्शसुधासरसोऽन्तर्निमज्जनम् ।
 कोऽप्येष सर्वसम्भोगलङ्घी भोगोऽस्तु मे सदा ॥ प.१२ ॥
 निवेदितमुपादत्स्व रागादि भगवन्मया ।
 आदाय यामृतीकृत्य भुङ्क्ष्व भक्तजनैः समम् ॥ प.१३ ॥
 अशेषभुवनाडारनित्यतृप्तः सुभासनम् ।
 स्वामिन् गृडाण दामेषु प्रसादालोकनक्षणात् ॥ प.१४ ॥
 अन्तर्भक्तियमत्कार्यवर्णामीलितेक्षणाः ।
 नमो मलयं शिवायेति पूजयं स्यां तृणान्यपि ॥ प.१५ ॥

अपि लब्धभवद्भावाः स्वात्मोल्वासमयं जगत् ।
 पश्यन् भक्तिरसाभोगैर्भवेयमवियोजितः ॥ ५.१६ ॥
 आकाङ्क्षणीयमपरं येन नाथ न विद्यते ।
 तव तेनाद्धितीयस्य युक्तं यत्परिपूर्णाता ॥ ५.१७ ॥
 उच्यते नृत्यते यत्र रागद्वेषादि भुज्यते ।
 पीयते भक्तिपीयूषरसस्तत्प्राप्त्यां पदम् ॥ ५.१८ ॥
 तत्तदपूर्वामोदत्वच्छिन्ताकुसुमवासना दृढताम् ।
 ऐतु मम मनसि यावन्नश्यतु दुर्वासनागन्धः ॥ ५.१९ ॥
 क्व नु रागादिषु रागः क्व य उच्यते रागाभ्युजेषु रागित्वम् ।
 इत्थं विरोधरसिकं बोधय छितममर मे हृदयम् ॥ ५.२० ॥
 विचरन् योगदशास्वपि विषयव्यावृत्तिवर्तमानोऽपि ।
 त्वच्छिन्तामदिरामदतरलीकृतहृदय एव स्याम् ॥ ५.२१ ॥
 वाचि मनोमतिषु तथा शरीरयेष्टासु करणरचितासु ।
 सर्वत्र सर्वदा मे पुरःसरो भवतु भक्तिरसः ॥ ५.२२ ॥
 शिवशिवशिवेति नामनि तव निरवधि नाथ जप्यमानेऽस्मिन् ।
 आस्वादयन् भवेयं कमपि मडारसमपुनरुक्तम् ॥ ५.२३ ॥
 स्फुरदनन्तचिदात्मकविष्टपे परिनिपीतसमस्तजडाध्वनि ।
 अगाणितापरचिन्मयगाण्डिके प्रविचरेयमहं भवतोऽर्चिता ॥ ५.२४ ॥
 स्ववपुषि स्फुटभासिनि शाश्वते स्थितिः कृते न डिमध्यपयुज्यते ।
 इति मतिः सुदृढा भवतात्परं मम भवव्यराणाञ्जरजः शुक्रे ॥ ५.२५ ॥
 डिमपि नाथ कदाचन येतसि स्फुरति तद्भवद्दुःखितलस्पृशाम् ।
 गलति यत्र समस्तमिदं सुधासरसि विश्वमिदं दिश मे सदा ॥ ५.२६ ॥

अध्वविस्फुराणाभ्यं षष्ठं स्तोत्रम् ।

क्षणमात्रमपीशान वियुक्तस्य त्वया मम ।
 निभिडं तप्यमानस्य सदा भूया दृशः पदम् ॥ ६.१ ॥
 वियोगसारे संसारे प्रियेण प्रभुणा त्वया ।

अवियुक्तः सदैव स्यां जगतापि विद्योऽजितः ॥ ६.२ ॥

कायवाज्जनसैर्यत्र यामि सर्वं त्वमेव तत् ।

छत्थेष परमार्थोऽपि परिपूर्वोऽस्तु मे सदा ॥ ६.३ ॥

निर्विकल्पो मडानन्दपूर्वो यद्भृद्भवांस्तथा ।

भवत्स्तुतिकरी भूयादनुभूयैव वाज्जम ॥ ६.४ ॥

भवदावेशतः पश्यन् भावं भावं भवन्मयम् ।

विद्यरेयं निराकाङ्क्षः प्रदर्षपरिपूरितः ॥ ६.५ ॥

भगवन्भवतः पूर्णं पश्येयमपिलं जगत् ।

तावतैवास्मि सन्तुष्टस्ततो न परिभिद्यसे ॥ ६.६ ॥

विलीयमानास्त्वय्येव व्योम्नि मेघलवा एव ।

भावा विमान्तु मे शश्वत्कमनैर्मल्यगामिनः ॥ ६.७ ॥

स्वप्नमाप्रसरध्वस्तापर्यन्तध्वान्तसन्ततिः ।

सन्ततं भातु मे कोऽपि भवमध्याद्भवन्मणिः ॥ ६.८ ॥

कां भूमिकां नाधिशेषे किं तत्स्याधन्न ते वपुः ।

श्रान्तस्तेनाप्रयासेन सर्वतस्त्वामवाप्नुयाम् ॥ ६.९ ॥

भवद्भृगुपरिष्वद्भृगुसम्भोगः स्वेच्छयैव मे ।

घटतामियति प्राप्ते किं नाथ न जितं मया ॥ ६.१० ॥

प्रकटीभव नान्याभिः प्रार्थनाभिः कर्तव्यनाः ।

कुर्मस्ते नाथ ताम्यन्तस्त्वामेव भृगयामहे ॥ ६.११ ॥

विधुरविजयनामधेयं सप्तमं स्तोत्रम् ।

त्वय्यानन्दसरस्वति समरसतामेत्य नाथ मम येतः ।

परिहरतु सकृदियन्तं लेदाधीनं मडानर्थम् ॥ ७.१ ॥

अेतन्मम न त्विदमिति रागद्वेषादिनिगडदृढभूले ।

नाथ भवन्मयतैश्च्यप्रत्ययपरशुः पतत्वन्तः ॥ ७.२ ॥

गलतु विकल्पकलङ्गावली समुल्लसतु वृद्धि निर्गलता ।

भगवन्नानन्दरसप्लुतास्तु मे चिन्मयी मूर्तिः ॥ ७.३ ॥

रागादिभयभवाऽऽकलुठितं त्वद्भक्तिभावनाम्बिका तैस्तैः ।
 आध्याययतु रसैर्मा प्रवृद्धपक्षो यथा भवामि भगः ॥ ७.४ ॥
 त्वय्यराणामावनामृतससारास्वादनैपुणं लभताम् ।
 चित्तमिदं निःशेषितविषयविषासऽग्वासनावधि मे ॥ ७.५ ॥
 त्वद्भक्तितपनदीधितिसंस्पर्शवशान्ममैष दूरतरम् ।
 येतोमणिर्विमूञ्चतुरागादिकतमवह्निकरणान् ॥ ७.६ ॥
 तस्मिन् पदे भवन्तं सततमुपश्लोकयेयमत्युच्चैः ।
 उरिउर्ध्वविरिञ्चा अपि यत्र बलिः प्रतीक्षन्ते ॥ ७.७ ॥
 भक्तिमदृजनिताविभ्रमवशेन पश्येयमविकलं करणैः ।
 शिवमयमभिलं लोके क्वियाश्च पूजामयी सकलाः ॥ ७.८ ॥
 मामकमनोगृहीतत्वद्भक्तिकुलाऽगनाणिमादिसुतान् ।
 सूत्या सुभद्रमूला ममेति बुद्धिं दृढीकुरुताम् ॥ ७.९ ॥

अलौकिकोद्धलनाभ्यमष्टमं स्तोत्रम् ।

यः प्रसादलव ईश्वरस्थितो या य भक्तिरिव मामुपेयुषी ।
 तौ परस्परसमन्वितौ कदा तादृशे वपुषि दृढिमेष्यतः ॥ ८.१ ॥
 त्वत्प्रभुत्वपरिशर्वणजन्मा कोऽप्युद्येतु परितोषरसोऽन्तः ।
 सर्वकालमिह मे परमस्तु ज्ञानयोगमहिमादि विदूरे ॥ ८.२ ॥
 लोकवद्भवतु मे विषयेषु स्फूर्ति एव भगवन्परितर्षः ।
 केवलं तव शरीरतयैतान् लोकयेयमहमस्तविकल्पः ॥ ८.३ ॥
 देहभूमिषु तथा मनसि त्वं प्राणवर्त्मनि य भेदमुपेते ।
 संविदः पथिषु तेषु य तेन स्वात्मना मम भव स्फुटरूपः ॥ ८.४ ॥
 निजनिशेषु पदेषु पतन्त्विमाः करणवृत्तय उल्लसिता मम ।
 क्षणमपीश मनागपि मैव भूत्वदविभेदरसक्षतिसाहसम् ॥ ८.५ ॥
 लघुमसृणसिताच्छशीतलं भवदावेशवशेन भावयन् ।
 वपुरभिलपदार्थपद्भतेर्व्यवहारानतिवर्तयेय तान् ॥ ८.६ ॥
 विकसतु स्ववपुर्भवदात्मकं समुपयान्तु जगन्ति ममाऽगताम् ।

प्रजतु सर्वमिदं द्रयवत्त्वितं स्मृतिपथोपगमेऽप्यनुपाप्यताम् ॥ ८.७ ॥
 समुदियादपि तादृशतावकानन विलोक परामृतसम्प्लवः ।
 मम घटेत यथा भवदद्रयाप्रथनघोरदशीपरिपूरणम् ॥ ८.८ ॥
 अपि कदाचन तावकसङ्गमामृतकण्ठाश्छुरणेन तनीयसा ।
 सकललोकसुभेषु पराङ्मुभो न भवितास्म्युभयय्युत एव किम् ॥ ८.९ ॥
 सततमेव भवश्चरणाभ्युजाकरचरस्य छि लंसवरस्य मे ।
 उपरि भूलतलादपि यान्तराद्युपनमत्वज भक्तिमृणालिका ॥ ८.१० ॥
 उपयान्तु विभो समस्तवस्तून्यपि चिन्ताविषयं दृशः पदं य ।
 मम दर्शनचिन्तनप्रकाशामृतसाराणि परं परिस्फुरन्तु ॥ ८.११ ॥
 परमेश्वर तेषु तेषु कृच्छ्रेष्वपि नामोपनमत्स्वलं भवेयम् ।
 न परं गतभीस्त्वदङ्गसङ्गाद्युपजाताधिकसम्मदोऽपि यावत् ॥ ८.१२ ॥
 भवदात्मनि विश्वमुम्भितं यद्भवतैवापि भङ्गिः प्रकाश्यते तत् ।
 एति यद्दृढनिश्चयोपजुष्टं तद्विदामि स्फुटमेव भासताम् ॥ ८.१३ ॥

स्वातन्त्र्यविजयाभ्यं नवमं स्तोत्रम् ।

कदा नवरसार्द्रसम्भोगास्वादनोत्सुकम् ।
 प्रवर्तेत विडायान्यन्मम त्वत्स्पर्शने मनः ॥ ८.१ ॥
 त्वदेकरक्तस्त्वत्पादपूजाभात्रमलाधनः ।
 कदा साक्षात्परिष्णामि भवन्तमयमुत्सुकः ॥ ८.२ ॥
 गाढानुरागवशतो निरपेक्षीभूतमानसोऽस्मि कदा ।
 पटपटिति विघटिताभिलमडार्गलस्त्वामुपैष्णामि ॥ ८.३ ॥
 स्वसंवित्सारलुदृयाधिष्ठानाः सर्वदेवताः ।
 कदा नाथ वशीकुर्यां भवद्भक्तिप्रभावातः ॥ ८.४ ॥
 कदा मे स्याद्विभो भूरि भक्त्यानन्दरसोत्सवः ।
 यदालोकसुप्मानन्दी पृथङ्नामापि लप्स्यते ॥ ८.५ ॥
 ईश्वरमभयमुदारं पूर्णमकारणमपङ्गुतात्मानम् ।
 सलसाभिज्ञाय कदा स्वामिजनं लज्जयिष्णामि ॥ ८.६ ॥

कदा कामपि तां नाथ तव वल्लभतामियाम् ।
 यथा मां प्रति न क्वापि युक्तं ते स्यात्पलायितुम् ॥ ९.७ ॥
 तत्त्वतोऽशेषजन्तूनां भवत्पूजाभयात्मनाम् ।
 दृष्टयानुमोदितरसाप्लावितः स्यां कदा विभो ॥ ९.८ ॥
 ज्ञानस्य परमा भूमिर्योगस्य परमा दशा ।
 त्वद्भक्तितर्या विभो कर्त्ति पूर्णं मे स्यात्तदर्थिता ॥ ९.९ ॥
 सलसैवसाधे कदा गाढमवष्टभ्य उर्ध्वविवशोऽलम् ।
 त्वय्यरण्यवरनिधानं सर्वस्य प्रकटयिष्यामि ॥ ९.१० ॥
 परितः प्रसरच्छुद्धत्वदालोकमयः कदा ।
 स्यां यथेश न किञ्चिन्मे मायाच्छायाभिलं भवेत् ॥ ९.११ ॥
 आत्मसात्कृतनिःशेषमाण्डलो निर्व्यपेक्षकः ।
 कदा भवेयं भगवंस्त्वद्भक्तगणनायकः ॥ ९.१२ ॥
 नाथ लोकाभिमानानामपूर्वं त्वं निबन्धनम् ।
 मलाभिमानः कर्त्ति स्यां त्वद्भक्तिरसपूरितः ॥ ९.१३ ॥
 अशेषविषयाशून्यश्रीसमाश्लेषसुस्थितः ।
 शयीयमिव शीताङ्घ्रिकुशेशययुगे कदा ॥ ९.१४ ॥
 भक्त्यासवसमृद्धायास्त्वत्पूजाभोगसम्मदः ।
 कदा पारं गमिष्यामि भविष्यामि कदा कृती ॥ ९.१५ ॥
 आनन्दभाष्यपूरस्फलितपरिभ्रान्तगद्गदाकन्दः ।
 ङासोल्लासितवदनस्त्वत्स्पर्शरसं कदाप्स्यामि ॥ ९.१६ ॥
 पशुजनसमानवृत्तामवधूय दशामिमां कदा शम्भो ।
 आस्वादयेय तावकभक्तोचितमात्मनो रूपम् ॥ ९.१७ ॥
 लब्धाशिमादिसिद्धिर्विगलितसकलोपतापसन्त्रासः ।
 त्वद्भक्तिरसायनपानकिडानिष्ठः कदासीय ॥ ९.१८ ॥
 नाथ कदा स तथाविध आकन्दो मे समुच्चरेद्वाचि ।
 यत्समनन्तरमेव स्फुरति पुरस्तावकी मूर्तिः ॥ ९.१९ ॥
 गाढगाढभवदङ्घ्रिसरोजालिङ्गनव्यसनतत्परयेताः ।
 वस्त्ववस्त्वदमयत्नत एव त्वां कदा समवलोकयितास्मि ॥ ९.२० ॥

अविच्छेदभङ्गाभ्यं दशमं स्तोत्रम् ।

न सोढव्यमवश्यं ते जगदेकप्रभोरिदम् ।
 माडेश्वराश्च लोकानामितरेषां समाश्च यत् ॥ १०.१ ॥
 ये सदैवानुरागेण भवत्यादानुगामिनः ।
 यत्र तत्र गता भोगांस्ते कांश्चिदुपभुञ्जते ॥ १०.२ ॥
 भर्ता कालान्तको यत्र भवांस्तत्र कुतो रुजः ।
 तत्र येतरभोगाशा डा लक्ष्मीर्यत्र तावकी ॥ १०.३ ॥
 क्षणमात्रसुप्तेनापि विभुर्येनासि लभ्यसे ।
 तदैव सर्वः कालोऽस्य त्वदानन्देन पूर्यते ॥ १०.४ ॥
 आनन्दरसभिन्दुस्ते यन्द्रमा गलितो भुवि ।
 सूर्यस्तथा ते प्रसृतः संडारी तेजसः कणः ॥ १०.५ ॥
 बलिं यामस्तृतीयाय नेत्रायास्मै तव प्रभो ।
 अलौकिकस्य कस्यापि माडात्त्यस्यैकलक्ष्माणो ॥ १०.६ ॥
 तेनैव दृष्टोऽसि भवदर्शनाधोऽतिवृष्यति ।
 कथञ्चिद्यस्य वा डर्षः कोऽपि तेन त्वमीक्षितः ॥ १०.७ ॥
 येषां प्रसन्नोऽसि विभो यैर्लब्धं वृद्धं तव ।
 आकृष्य त्वत्पुरातैस्तु आड्यमाभ्यन्तरीकृतम् ॥ १०.८ ॥
 त्वदृते निभिलं विश्वं समदृग्यातमीक्ष्यताम् ।
 ईश्वरः पुनरेतस्य त्वमेको विषमेक्षणः ॥ १०.९ ॥
 आस्तां भवत्प्रभावेण विना सत्तैव नास्ति यत् ।
 त्वदूषणकथा येषां त्वदृते नोपपद्यते ॥ १०.१० ॥
 आड्यान्तरान्तरायालीडेवले येतसि स्थितिः ।
 त्वयि येत्स्यान्मम विभो किमन्यदुपयुज्यते ॥ १०.११ ॥
 अन्ये भ्रमन्ति भगवन्नात्मन्येवातिदुःस्थिताः ।
 अन्ये भ्रमन्ति भगवन्नात्मन्येवातिसुस्थिताः ॥ १०.१२ ॥

अपीत्वापि भवद्भक्तिसुधामनवलोड्य च ।
 त्वामीश त्वत्समाधारमात्रात्सिद्धयन्ति जन्तवः ॥ १०.१३ ॥
 भृत्या वयं तव विभो तेन त्रिजगतां यथा ।
 भिभर्ष्यात्मानमेवं ते भर्त्तव्या वयमथलम् ॥ १०.१४ ॥
 परानन्धामृतमये दृष्टोऽपि जगदात्मनि ।
 त्वयि स्पर्शरसेऽत्यन्ततरसुद्धिष्ठितो(?)ऽस्मि ते ॥ १०.१५ ॥
 देव द्युभान्यशेषाणि यानि संसारिणामपि ।
 धृत्याभ्यभवदीयात्मयुतान्यायान्ति सख्यताम् ॥ १०.१६ ॥
 सर्वज्ञो सर्वशक्तौ च त्वय्येव सति चिन्मये ।
 सर्वथाप्यसतो नाथ युक्तास्य जगतः प्रथा ॥ १०.१७ ॥
 त्वत्प्राणिताः स्फुरन्तीमे गुणा लोष्टोपमा अपि ।
 नृत्यन्ति पवनोद्भूताः कार्पासाः पियवो यथा ॥ १०.१८ ॥
 यद्वि नाथ गुणेष्वाम्नाभिमानो न भवेत्ततः ।
 केन लीयेत जगतस्त्वदेकात्मतया प्रथा ॥ १०.१९ ॥
 वन्धास्तेऽपि मलीयांसः प्रलयोपगता अपि ।
 त्वत्कोपपावकस्पर्शपूता ये परमेश्वर ॥ १०.२० ॥
 मलाप्रकाशवपुषि विस्पष्टे भवति स्थिते ।
 सर्वतोऽपीश तत्कस्मात्तमसि प्रसराभ्युदम् ॥ १०.२१ ॥
 अविभागो भवानेव स्वरूपममृतं मम ।
 तथापि मर्त्यधर्माणामुदमेवैकमास्पदम् ॥ १०.२२ ॥
 मण्डेश्वरेति यस्यास्ति नामकं वाग्विभूषणम् ।
 प्रणामाद्भुञ्ज शिरसि स अेवैकः प्रभावितः ॥ १०.२३ ॥
 सदसस्य भवानेव येन तेनाप्रयासतः ।
 स्वरसेनैव भगवंस्तथा सिद्धिः कथं न मे ॥ १०.२४ ॥
 शिवदासः शिवैकात्मा किं यन्नासाद्येत्सुभम् ।
 तर्ष्योऽस्मि देवमुष्यानामपि येनामृतासवैः ॥ १०.२५ ॥
 हृन्नाभ्योरन्तरालस्थः प्राणिनां पित्तविग्रहः ।
 ग्रससे त्वं मलावलिः सर्वं स्थावरजङ्गमम् ॥ १०.२६ ॥

अमौत्सुक्यविश्रसितनामैकादशं स्तोत्रम् ।

जगद्विदमथवा सुदृष्टो बन्धुजनो वा न भवति मम किमपि ।
त्वं पुनरेतत्सर्वं यदा तदा कोऽपरो मेऽस्तु ॥ ११.१ ॥
स्वामिन्मण्डेश्वरस्त्वं साक्षात्सर्वं जगत्त्वमेवेति ।
वस्त्वेव सिद्धिमेत्विति याञ्छा तत्रापि याञ्छैव ॥ ११.२ ॥
त्रिभुवनाधिपतित्वमपीड यत्तृणामिव प्रतिभाति भवज्जुषः ।
किमिव तस्य क्लवं शुभकर्माणो भवति नाथ भवत्स्मरणामृते ॥ ११.३ ॥
येन नैव भवतोऽस्ति विभिन्नं किञ्चनापि जगतां प्रभवश्च ।
त्वद्विश्रम्भितमतोऽद्भुतकर्मस्वप्युदेति न तव स्तुतिबन्धः ॥ ११.४ ॥
त्वन्मयोऽस्मि भवदर्थननिष्ठः सर्वदाऽहमिति याप्यविरामम् ।
भावयन्नपि विभो स्वरसेन स्वप्नगोऽपि न तथा किमिव स्याम् ॥ ११.५ ॥
ये मनागपि भवन्त्यरणाञ्जोद्भूतसौरभलवेन विमृष्टः ।
तेषु विस्रमिव भवति समस्तं भोगज्जतममरैरपि मृग्यम् ॥ ११.६ ॥
दृष्टि ते न तु विद्यतेऽन्यदन्यद्व्यने कर्मणि यान्यदेव शम्भो ।
परमार्थसतोऽप्यनुग्रहो वा यद्वि वा निग्रह श्रेयः कार्यः ॥ ११.७ ॥
मूढोऽस्मि दुःखकलितोऽस्मि जरादिदोषभीतोऽस्मि
शक्तिरहितोऽस्मि तवाश्रितोऽस्मि
शम्भो तथा कलय शीघ्रमुपैमि येन ।
सर्वोत्तमां धुरमपोञ्जितदुःखमार्गः ॥ ११.८ ॥
त्वत्सुखेशम पितृशय्य मङ्गार्धभावमाकन्दितानि मम तुच्छतराणि यान्ति ।
वंशान्तरालपतितानि जलैकदेशभाण्डानि मौक्तिकमणित्वमिवोद्भ्रूलन्ति ॥ ११.९ ॥
किमिव च लभ्यते भत न तैरपि नाथ जनैः
क्षणमपि कैतवाऽपि य ये तव नाम्नि रताः
शिशिरमयूषशेखर तथा कुरु येन मम ।
क्षतमरणोऽपिमादिकमुपैमि यथा विभवम् ॥ ११.१० ॥
शम्भो शर्व शशङ्कुशेखर शिव त्र्यक्षाक्षमालाधर

श्रीमन्नुग्रकपाललाञ्छन लसद्भीमत्रिशूलायुध
 कारुण्याम्बुनिधे त्रिलोकरथनाशीलोग्रशक्त्यात्मक श्रीकण्ठाशु ।
 विनाशयाशुभभरानाघत्स्वसिद्धिं पराम् ॥ ११.११ ॥

तत्किं नाथ भवेन्न यत्र भगवान्निर्मातृतामश्रुते
 भावः स्यात्किमु तस्य येतनवतो नाशास्ति यं शङ्करः
 एत्थं ते परमेश्वराक्षतमडाशक्तेः सदा संश्रितः ।
 संसारेऽत्र निरन्तराधिविधुरः डि्लश्याभ्यलुं केवलम् ॥ ११.१२ ॥

यद्यप्यत्र वरप्रदोद्धततमाः पीडाजराभृत्यव
 अते वा क्षणमासतां भङ्गमतः शब्दाद्विरेवास्थिरः
 तत्रापि स्मृडयामि सन्ततसुभाङ्गी चिरं स्थास्नवे ।
 भोगास्वाद्युतत्वद्दुःखिकमलध्यानाञ्च जुवातवे ॥ ११.१३ ॥

डे नाथ प्रणतार्तिनाशनपटो श्रेयोनिधे धूर्जटे
 दुःखैकायतनस्य जन्मभरणत्रस्तस्य मे साम्प्रतम्
 तस्यैश्वर्यं यथा मनोज्ञविषयास्वाद्यप्रदा उत्तमा ।
 जुवन्नेव समश्रुवेऽलमयलाः सिद्धीस्त्वदर्यापरः ॥ ११.१४ ॥

नमो मोलमलाध्वान्तध्वंसनानन्यकर्मणे ।
 सर्वप्रकाशातिशयप्रकाशायेन्दुलक्ष्मणे ॥ ११.१५ ॥

रुडस्यनिर्देशनाम द्वादशं स्तोत्रम् ।

सडकारि न डिञ्चिद्विष्यते भवतो न प्रतिबन्धकं दृषि ।
 भवतैव छि सर्वमाप्सुतं कथमद्यापि तथापि नेक्षसे ॥ १२.१ ॥

अपि भावगणाद्यपीन्द्रियप्रययाद्यव्यवबोधमध्यतः ।
 प्रभवन्तमपि स्वतः सदा परिपश्येयमपोढविश्रकम् ॥ १२.२ ॥

कथं ते जायेरन् कथमपि य ते दर्शनपथं
 प्रजेयुः केनापि प्रकृतिमलताङ्गेन अशितः
 तथोत्थायोत्थाय स्थलजलतृणादेरभिलतः ।
 पदार्थधान्सृष्टिस्रवणमृतपूरैर्(?) विकिरसि ॥ १२.३ ॥

साक्षत्कृत भवद्रूपप्रसृतामृततर्पिताः ।

उन्मूलिततृषो मत्ता विचरन्ति यथारुचि ॥ १२.४ ॥
 न तदा न सदा न चैकदेत्यपि सा यत्र न कालधीर्भवेत् ।
 तद्विदं भवदीयदर्शनं न य नित्यं न य कथ्यतेऽन्यथा ॥ १२.५ ॥
 त्वद्विलोकनसमुत्थयेतसो योगसिद्धिरियती सदास्तु मे ।
 यद्विशेषमभिसन्धिमात्रतस्त्वत्सुधासदनमर्थनाय ते ॥ १२.६ ॥
 निर्विकल्पभवदीयदर्शनप्रतिकुल्लमनसां मलात्मनाम् ।
 उल्लसन्ति विमलानि डेलया येष्टितानि य यथांसि य स्फुटम् ॥ १२.७ ॥
 भवन्भवदीयपाद्योर्निवसन्नन्तर एव निर्भयः ।
 भवभूमिषु तासु तास्वलं प्रभुमर्थेयमनर्गलङ्कितः ॥ १२.८ ॥
 भवदङ्घ्रिसरोरुडोदरे परिनीनो गलितपरैषाणः ।
 अतिमात्रमधूपयोगतः परितृप्तो विचरेयमिच्छया ॥ १२.९ ॥
 यस्य दम्भादिव भवत्यूजासङ्कुल्य उत्थितः ।
 तस्याप्यवश्यमुद्धितं सन्निधानं तवोचितम् ॥ १२.१० ॥
 भगवन्नितरानपेक्षिणा नितरामेकरसेन येतसा ।
 सुखलं सकलोपशायिनं प्रभुमातृप्ति पिभेयमस्मि डिम् ॥ १२.११ ॥
 त्वया निराकृतं सर्वं डेयमेतत्तदेव तु ।
 त्वन्मयं समुपादेयमित्ययं सारसङ्ग्रहः ॥ १२.१२ ॥
 भवतोऽन्तरयारि भावजातं प्रभुवन्मुप्यतयैव पूजितं तत् ।
 भवतो बहिरप्यभावमात्रा कथमीशान् भवेत्सामर्थ्यते वा ॥ १२.१३ ॥
 निःशब्दं निर्विकल्पं य निर्व्याक्षिपमथानिशम् ।
 क्षोभेऽप्यध्यक्षमी क्षेयं त्र्यक्ष त्वामेव सर्वतः ॥ १२.१४ ॥
 प्रकटय निजधाम देव यस्मिंस्त्वमसि सदा परमेश्वरीसमेतः ।
 प्रभुयराणरजःसमानकक्ष्याः डिमविश्वासपदं भान्ति भृत्याः ॥ १२.१५ ॥
 दर्शनपथमुपयातोऽप्यपसरसि कुतो ममेश भृत्यस्य ।
 क्षणमात्रकमिड न भवसि कस्य न जन्तोर्दृशोर्विषयः ॥ १२.१६ ॥
 औङ्ग्यसंविदमृताख्यधारया सन्ततप्रसृतया कदा विभो ।
 प्दानानात्परमभेदमानयंस्त्वां निजं य वपुराप्नुयां मुदम् ॥ १२.१७ ॥

अलमित्यमुतोऽवस्त्रुद्धलोकाद्भवदीयात्प्रतिपत्तिसारतो मे ।
 अणुमात्रकमेव विश्वनिष्ठं घटतां येन भवेयमर्थिता ते ॥ १२.१८ ॥
 अपरिमितरूपमलं तं तं भावं प्रतिक्षां पश्यन् ।
 त्वामेव विश्वरूपं निजनाथं साधु पश्येयम् ॥ १२.१९ ॥
 भवदङ्गगतं तमेव कस्मान्न मनः पर्यटतीष्टमर्थमर्थम् ।
 प्रकृतिक्षतिरस्ति नो तथास्य मम चेच्छा परिपूर्यते परैव ॥ १२.२० ॥
 शतशः किल ते तवानुभावाद्भवगवन् केऽप्यमुनैव यक्षुषा ये ।
 अपि ङालिकयेष्टया यरन्तः परिपश्यन्ति भवद्भ्रुः सदाश्रे ॥ १२.२१ ॥
 न सा मतिरुदेति या न भवति त्वदिच्छामयी सदा
 शुभमथेतरद्भवगवतैवमाथर्यते अतोऽस्मि भवदात्मको भुवि यथा ।
 तथा सञ्चरन् स्थि तोऽनिशमभाधितत्वमलङ्घिपूजोत्सवः ॥ १२.२२ ॥
 भवदीयगभीरभाषितेषु प्रतिभा सम्भ्यगुदेतु मे पुरोऽतः ।
 तदनुष्ठितशक्तिरप्यतस्तद्भवदर्थ्याव्यसनं य निर्विरामम् ॥ १२.२३ ॥
 व्यवहारपदेऽपि सर्वदा प्रतिभात्वर्थकलाप ओष माम् ।
 भवतोऽवयवो यथा न तु स्वतः अवाहरणीयतां गतः ॥ १२.२४ ॥
 मनसि स्वरसेन यत्र तत्र प्रथरत्यप्यलमस्य गीयरेषु ।
 प्रसृतोऽप्यविलोल अेव युष्मत्परिचर्याचतुरः सदा भवेयम् ॥ १२.२५ ॥
 भगवन् भवदिच्छयैव दासस्तव जातोऽस्मि परस्य नात्र शक्तिः ।
 कथमेष तथापि वक्त्रभिम्बं तव पश्यामि न जातु शिन्नमेतत् ॥ १२.२६ ॥
 समुत्सुकास्त्वां प्रति ये भवन्तं प्रत्यर्थरूपपादवलोकयन्ति ।
 तेषामिडो किं तद्गुपस्थितं स्यात्किं साधनं वा क्लितं भवेत्तत् ॥ १२.२७ ॥
 भावा भावतया सन्तु भवद्भावेन मे भव ।
 तथा न किञ्चिदप्यस्तु न किञ्चिद्भवतोऽन्यथा ॥ १२.२८ ॥
 यत्र किञ्चिदपि तत्र किञ्चिदप्यस्तु किञ्चिदपि किञ्चिदेव मे ।
 सर्वथा भवतु तावता भवान् सर्वतो भवति लब्धपूजितः ॥ १२.२९ ॥

सङ्ग्रहस्तोत्रनाम त्रयोदशं स्तोत्रम् ।

सङ्ग्रहेन सुभद्रुःखलक्षणं मां प्रति स्थितमिदं शृणु प्रभो ।
सौभ्यमेष भवता समागमः स्वामिना विरल एव दुःखिता ॥ १३.१ ॥
अन्तरप्यतितरामणीयसी या त्वदप्रथनकालिकास्ति मे ।
तामपीश परिभूय सर्वतः स्वं स्वरूपममलं प्रकाशय ॥ १३.२ ॥
तावडे वपुषि विश्वनिर्भरे चित्सुधारसमये निरत्यये ।
तिष्ठतः सततमर्थतः प्रभुं जिवितं मृतमथान्यदस्तु मे ॥ १३.३ ॥
ईश्वरोऽहमहमेव रूपवान् पण्डितोऽस्मि सुभगोऽस्मि कोऽपरः ।
मत्सामोऽस्ति जगतीति शोभते मानिता त्वदनुरागिणः परम् ॥ १३.४ ॥
देवदेव भवदद्भयामृताभ्यातिसंहरणलब्धजन्मना ।
तद्यथास्थितपदार्थसंविदा मां कुरुष्व यरणार्थनोयितम् ॥ १३.५ ॥
ध्यायते तदनु दृश्यते ततः स्मृश्यते य परमेश्वरः स्वयम् ।
यत्र पूजनमहोत्सवः स मे सर्वदास्तु भवतोऽनुभावतः ॥ १३.६ ॥
यद्यथास्थितपदार्थदर्शनं युष्मदर्थनमहोत्सवश्च यः ।
युग्ममेतद्वितरेतराश्रयं भक्तिशालिषु सदा विजृम्भते ॥ १३.७ ॥
तत्तद्विन्द्रियमुष्मेन सन्ततं युष्मदर्थनरसायनासवम् ।
सर्वभावायषडेषु पूरितेष्वपिभन्नपि भवेयमुन्मदः ॥ १३.८ ॥
अन्यवेद्यमणुमात्रमस्ति न स्वप्रकाशमभिलं विजृम्भते ।
यत्र नाथ भवतः पुरे स्थितं तत्र मे कुरु सदा तवार्थितुः ॥ १३.९ ॥
दासधाम्नि विनियोजितोऽप्यहं स्वेच्छयैव परमेश्वर त्वया ।
दर्शनेन न डिमस्मि पात्रितः पादसंवलनकर्मणापि वा ॥ १३.१० ॥
शक्तिपातसमये विचारणं प्राप्तमीश न करोषि कर्त्तव्यम् ।
अद्य मां प्रति डिमागतं यतः स्वप्रकाशनविधौ विलम्बसे ॥ १३.११ ॥
तत्र तत्र विषये भर्त्सित्वात्यन्तरे य परमेश्वरीयुतम् ।
त्वां जगत्त्रितयनिर्भरं सदा लोकेय निजपाणिपूजितम् ॥ १३.१२ ॥
स्वामिसौधमभिसन्धिमात्रतो निर्विबन्धमधिरुड्य सर्वदा ।
स्यां प्रसाद परमामृतासवापानडेविपरिलब्धनिर्वृतिः ॥ १३.१३ ॥

યત્સમસ્તસુભગાર્થવસ્તુષુ સ્પર્શમાત્રવિધિના ચમત્કૃતિમ્ ।
 તાં સમર્પયતિ તેન તે વપુઃ પૂજ્યન્યયલભક્તિશાલિનઃ ॥ ૧૩.૧૪ ॥
 સ્ફારયસ્યખિલમાત્મના સ્ફુરન્ વિશ્વમામૃશસિ રૂપમામૃશન્ ।
 યત્સ્વયં નિજરસેન ઘુર્ણસે તત્સમુલ્લસતિ ભાવમણ્ડલમ્ ॥ ૧૩.૧૫ ॥
 યોઽવિકલ્પમિદમર્થમણ્ડલં પશ્યતીશ નિખિલં ભવદ્વપુઃ ।
 સ્વાત્મપક્ષપરિપૂરિતે જગત્યસ્ય નિત્યસુખિનઃ કુતો ભયમ્ ॥ ૧૩.૧૬ ॥
 કણ્ઠકોણવિનિવિષ્ટમીશ તે કાલકૂટમપિ મે મહામૃતમ્ ।
 અપ્યુપાત્તમમૃતં ભવદ્વપુર્ભેદવૃત્તિ યદિ રોચતે ન મે ॥ ૧૩.૧૭ ॥
 ત્વત્પ્રલાપમયરક્તગીતિકાનિ ત્ય યુક્તવદનોપશોભિતઃ ।
 સ્યામથાપિ ભવદર્ચનક્રિયાપ્રેયસીપરિગતાશયઃ સદા ॥ ૧૩.૧૮ ॥
 ઈહિતં ન બત પારમેશ્વરં શક્યતે ગણયિતું તથા ચ મે ।
 દત્તમધ્યમૃતનિર્ભરં વપુઃ સ્વં ન પાતુમનુમન્યતે તથા ॥ ૧૩.૧૯ ॥
 ત્વામગાધમવિકલ્પમદ્વયં સ્વં સ્વરૂપમખિલાર્થઘસ્મરમ્ ।
 આવિશત્રહમુમેશ સર્વદા પૂજયેયમભિસંસ્તુવીય ચ ॥ ૧૩.૨૦ ॥

જયસ્તોત્રનામ ચતુર્દશં સ્તોત્રમ્ ।

જયલક્ષ્મીનિધાનસ્ય નિજસ્ય સ્વામિનઃ પુરઃ ।
 જયોદ્ધોષણાપીયૂષરસમાસ્વાદયે ક્ષણમ્ ॥ ૧૪.૧ ॥
 જયૈકરુદ્રૈકશિવ મહાદેવ મહેશ્વર ।
 પાર્વતીપ્રણયિઞ્શર્વ સર્વગીર્વાણપૂર્વજ ॥ ૧૪.૨ ॥
 જય ત્રૈલોક્યનાથૈકલાઞ્છનાલિકલોચન ।
 જય પીતર્તલોકાર્તિકાલકૂટાક્રુકન્ધર ॥ ૧૪.૩ ॥
 જય મૂર્ત્ત્રિશક્ત્યાત્મિશતશૃલોલ્લસત્કર ।
 જયેચ્છામાત્રસિદ્ધાર્થપૂજાર્હયરણામ્બુજ ॥ ૧૪.૪ ॥
 જય શોભશતસ્યન્દિલોકોત્તરવપુર્ધર ।
 જયૈકજટિકાક્ષીણગડ્ગાકૃત્યાત્તભસ્મક ॥ ૧૪.૫ ॥
 જય ક્ષીરોદપર્યસ્તજયોત્સ્નાચ્છાયાનુલેપન ।

જયેશ્વરાડ્ગાસડ્ગોત્થરત્કાન્તાહિમણ્ડન ॥ ૧૪.૬ ॥

જયાક્ષયૈકશીતાંશુકલાસદૃશસંશ્રય ।

જય ગડ્ગાસદાબ્ધવિશ્વૈશ્વર્યાભિષેચન ॥ ૧૪.૭ ॥

જયાધરાડ્ગાસંસ્પર્શપાવનીકૃતગોકુલ ।

જય ભક્તિમદાબદ્ધગોષ્ઠીનિયતસન્નિધે ॥ ૧૪.૮ ॥

જય સ્વેચ્છાતપોદેશવિપ્રલભિતબાલિશ ।

જય ગૌરીપરિષ્વડ્ગયોગ્યસૌભાગ્યભાજન ॥ ૧૪.૯ ॥

જય ભક્તિરસાર્દ્રભાવોપાયનલમ્પટ ।

જય ભક્તિમદોદામભક્તવાડ્નૃત્તતોષિત ॥ ૧૪.૧૦ ॥

જય બ્રહ્માદિદેવેશપ્રભાવપ્રભવવ્યય ।

જયલોકેશ્વરશ્રેણિશિરોવિધૃતશાસન ॥ ૧૪.૧૧ ॥

જયસર્વજગન્ધસ્તસ્વમુદ્રાવ્યક્તવૈભવ ।

જયાત્મદાનપર્યન્તવિશ્વેશ્વરમહેશ્વર ॥ ૧૪.૧૨ ॥

જય ત્રૈલોક્યસર્ગેચ્છાવસરાસદ્ધિતીયક ।

જયૈશ્વર્યભરોદ્ગાહદેવીમાત્રસાહાયક ॥ ૧૪.૧૩ ॥

જયાકમસમાકાન્તસમસ્તભુવનત્રય ।

જયાવિગીતમાબાલગીયમાનેશ્વરધ્વને ॥ ૧૪.૧૪ ॥

જયાનુકમ્પાદિગુણાનપેક્ષસહજોત્રતે ।

જય ભીષ્મમહામૃત્યુઘટનાપૂર્વભૈરવ ॥ ૧૪.૧૫ ॥

જય વિશ્વક્ષયોચ્ચાર્ડકિયાનિષ્પરિપન્ચિક ।

જય શ્રેયઃશતગુણાનુગનામાનુકીર્તન ॥ ૧૪.૧૬ ॥

જય હેલાવિતીર્નેતદમૃતાકરસાગર ।

જય વિશ્વક્ષયક્ષેપિક્ષણકોપાશુશુક્ષણે ॥ ૧૪.૧૭ ॥

જય મોહાન્ધકારાન્ધજીવલોકૈકદીપક ।

જય પ્રસુમજગતીજાગરૂકાધિપૂરુષ ॥ ૧૪.૧૮ ॥

જય દેહાદ્વિકુન્જાન્તર્નિકૂજજીવજીવક ।

જય સન્માનસવ્યોમવિલાસિવરસારસ ॥ ૧૪.૧૯ ॥

જય જામ્બૂનદોદગ્રધાતૂદ્ભવગિરીશ્વર ।
 જય પાપિષ્ઠુ નિન્દોલ્કાપાતનોત્પાતચન્દ્રમઃ ॥ ૧૪.૨૦ ॥
 જય કષ્ટતપઃકિલ્બુનિદેવદુરાસદ ।
 જય સર્વદશારૂઢભક્તિમલ્લોકલોકિત ॥ ૧૪.૨૧ ॥
 જય સ્વસમ્પત્રસરપત્રીકૃતનિજાશ્રિત ।
 જય પ્રપન્નજનતાલાલનૈકપ્રયોજન ॥ ૧૪.૨૨ ॥
 જય સર્ગસ્થિતિધ્વંસકારણૈકાવદાનક ।
 જય ભક્તિમદાલોલલીલોત્પલમગોત્સવ ॥ ૧૪.૨૩ ॥
 જય જયભાજન જય જિતજન્મજરામરણ જય જગજજ્યેષ્ઠ
 જય જય જય જય જય જય જય જય જય ।
 જય જય જય જય ત્ર્યક્ષ ॥ ૧૪.૨૪ ॥

ભક્તિસ્તોત્રનામ પચ્ચદશં સ્તોત્રમ્ ।

ત્રિમલક્ષ્ણાલિનો ગ્રન્થાઃ સન્તિ તત્પારગાસ્તથા ।
 યોગિનઃ પણ્ડિતાઃ સ્વસ્થાસ્ત્વદ્ભક્તા એવ તત્પતઃ ॥ ૧૫.૧ ॥
 માયીયકાલનિયતિરાગાધાહારતર્પિતાઃ ।
 ચરન્તિ સુખિનો નાથ ભક્તિમન્તો જગત્તટે ॥ ૧૫.૨ ॥
 રુદન્તો વા હસન્તો વા ત્વામુચ્ચૈઃ પ્રલપન્ત્યમી ।
 ભક્તાઃ સ્તુતિપદોચ્ચારોપચારાઃ પૃથગેવ તે ॥ ૧૫.૩ ॥
 ન વિરક્તો ન ચાપીશો મોક્ષાકાઙ્ક્ષી ત્વદર્થકઃ ।
 ભવેયમપિ તૂદ્રિક્તભક્ત્યાસવરસોન્મદઃ ॥ ૧૫.૪ ॥
 બ્રાહ્મ્યં હૃદય એવાન્તરભિહૃત્ત્યૈવ ચોડ્યર્થિતિ ।
 ત્વામીશ ભક્તિપીયૂષરસપૂરૈર્નમામિ તમ્ ॥ ૧૫.૫ ॥
 ધર્માધર્માત્મનોરન્તઃ ક્રિયયોર્જ્ઞાનયોસ્તથા ।
 સુખદુઃખાત્મનોર્ભક્તાઃ કિમપ્યાસ્વાદ્યન્ત્યહો ॥ ૧૫.૬ ॥
 ચરાચરપિતઃ સ્વામિનધ્યન્ધા અપિ કુષ્ઠિનઃ ।
 શોભન્તે પરમુદ્દામભવદ્ભક્તિવિભૂષણાઃ ॥ ૧૫.૭ ॥

शिलोञ्छपिच्छकशिपुविच्छायाङ्गा अपि प्रभो ।
 भवद्भक्तिमलोष्माणो राजराजमपीशते ॥ १५.८ ॥
 सुधाद्रायां भवद्भक्तौ लुहताभ्यारुरुक्षुणा ।
 येतसैव विभोऽर्थन्ति डेशित्वाभितः स्थिताः ॥ १५.९ ॥
 रक्षाणीयं वर्धनीयं बहुमान्यमिदं प्रभो ।
 संसारदुर्गातिहरं भवद्भक्तिमलाघनम् ॥ १५.१० ॥
 नाथ ते भक्तजनता यद्यपि त्वयि रागिणी ।
 तथापीर्ष्यां विडायास्थास्तुष्टास्तु स्वामिनी सदा ॥ १५.११ ॥
 भवद्भावः पुरो भावी प्राप्ते त्वद्भक्तिसम्भवे ।
 लब्धे दृग्धमलाकुम्भे लता दधनि गृध्रता ॥ १५.१२ ॥
 किमियं न सिद्धिरतुला किं वा मुष्यं न सौष्यमास्रवति ।
 भक्तिरुपयीयमाना येयं शम्भोः सदातनी भवति ॥ १५.१३ ॥
 मनसि मलिने मदीयेमग्ना त्वद्भक्तिमणिलता कष्टम् ।
 न निजानपि तनुते तानपौरुषेयान् स्वसम्पदुल्लासान् ॥ १५.१४ ॥
 भक्तिर्भगवति भवति त्रिलोकनाथे ननूत्तमा सिद्धिः ।
 किं त्वणिमादिकविरहात्सैव न पूर्वोति चिन्ता मे ॥ १५.१५ ॥
 बाह्यतोऽन्तरपि योक्तोन्मिषत्प्रमदस्तवकसौरभाः शुभाः ।
 वासयन्त्यपि विरुद्धवासनान् योगिनो निकटवासिनोऽपि वान् ॥ १५.१६ ॥
 ज्योतिरस्ति कथयापि न किं चिद्विश्वमप्यतिसुषुप्तमशेषम् ।
 यत्र नाथ शिवरात्रिपदेऽस्मिन्नित्यमर्थयति भक्तजनस्त्वाम् ॥ १५.१७ ॥
 सत्त्वं सत्यगुणो शिवे भगवति स्फारीभवत्पर्यने
 यूडायां विलसन्तु शङ्करपदप्रोद्यद्भजःसङ्घयाः
 रागादिस्मृतिवासनामपि समुच्छेत्तु तमो जृम्भताम् ।
 शम्भो मे भवतात्त्वदात्मविलये त्रैगुण्यवर्गोऽथवा ॥ १५.१८ ॥
 संसाराध्वा सुदूरः परतरविविधव्याधिदग्धाङ्गयष्टिः
 भोगा नैवोपभुक्ता यद्यपि सुषुप्तमभूज्जातु नन्नो विराय
 इत्थं व्यर्थोऽस्मि जातः शशिधरथरणाकान्तिकान्तोत्तमाङ्ग-
 स्त्वद्भक्तश्चेति तन्मे कुरु सपदि मलासम्पदो दीर्घदीर्घाः ॥ १५.१९ ॥

पाशानुद्भेदनाम षोडशं स्तोत्रम् ।

न डिग्रिद्येव लोकानां भवदावरणं प्रति वर्थति चिदेव
 भूतानांर्षे चित्तारेस्वरपरीकसा ।
 न डिग्रिद्येव भक्तानां भवदावरणं प्रति ॥ १६.१ ॥
 अधुपायङ्गमप्राथः सुङ्गुलोऽपि विशेषणैः ।
 भक्तिभाजां भवानात्मा सकृच्छुद्धोऽवभासते ॥ १६.२ ॥
 जयन्तोऽपि उसन्त्येते जिता अपि उसन्ति य ।
 भवद्भक्तिसुधापानमत्ताः डेऽप्येव ये प्रभो ॥ १६.३ ॥
 शुष्कं मैव सिद्धेय मैव मुख्येय वापि तु ।
 स्वादिष्ठपरकाशाम्त्वद्भक्तिरसनिर्भरः ॥ १६.४ ॥
 यथैवज्ञातपूर्वोऽयं भवद्भक्तिरसो मम ।
 घटितस्तद्गदीशान स येव परिपुष्यतु ॥ १६.५ ॥
 सत्येन भगवन्नान्यः प्रार्थनाप्रसरोऽस्ति मे ।
 केवलं स तथा कोऽपि भक्त्यावेशोऽस्तु मे सदा ॥ १६.६ ॥
 भक्तिक्षीवोऽपि दुष्येयं भवायानुशयीय य ।
 तथा उसेयमुद्यो य रटेयं य शिवेत्यलम् ॥ १६.७ ॥
 विषमस्थोऽपि स्वस्थोऽपि रुदन्नपि उसन्नपि ।
 गम्भीरोऽपि विचिन्तोऽपि भवेयं भक्तितः प्रभो ॥ १६.८ ॥
 भक्तानां नास्ति संवेद्यं त्वदन्तर्यदि वा भडिः ।
 शिद्धर्मा यत्र न भवान्निर्विकल्पः स्थितः स्वयम् ॥ १६.९ ॥
 भक्ता निन्दानुकरेऽपि तवामृतकण्ठैरिव ।
 दृष्यन्त्येवान्तराविद्धास्तीक्ष्णरोमाञ्चसूचिभिः ॥ १६.१० ॥
 दुःखापि वेदना भक्तिमतां भोगाय कल्पते ।
 येषां सुधाद्रां सर्वैव संवित्त्वञ्चन्द्रिकामयी ॥ १६.११ ॥
 यत्र तत्रोपरुद्धानां भक्तानां भडिरन्तरे ।
 निर्व्याजं त्वद्गुणैःस्पर्शरसास्वादसुषुप्तं समम् ॥ १६.१२ ॥

तवेश भक्तोर्यायां दैन्यांशं द्वयसंश्रयम् ।
 विलुप्यास्वाद्यन्त्येके वपुस्त्र्यं सुधामयम् ॥ १६.१३ ॥
 भ्रान्तास्तीर्थदृशो भिन्ना भ्रान्तरेव छि भिन्नता ।
 निष्प्रतिद्वन्द्वि वस्त्वेकं भक्तानां त्वं तु राजसे ॥ १६.१४ ॥
 मानावमानरागादिनिष्पाकविमलं मनः ।
 यस्यासौ भक्तिमांल्लोकतुल्यशीलः कथं भवेत् ॥ १६.१५ ॥
 रागद्वेषन्धकारोऽपि येषां भक्तिवृषा जितः ।
 तेषां मडीयसामग्रे कतमे ज्ञानशाखिनः ॥ १६.१६ ॥
 यस्य भक्तिसुधास्नानपानादिविधिसाधनम् ।
 तस्य प्रारब्धमध्यान्तदृशासूच्यैः सुभासिका ॥ १६.१७ ॥
 कीर्त्यश्चिन्तापदं मृग्यः पूज्यो येन त्वमेव तत् ।
 भवद्भक्तिमतां श्लाघ्या लोकयात्रा भवन्मयी ॥ १६.१८ ॥
 मुक्तिसंज्ञा विपक्वाया भक्तरेव त्वयि प्रभो ।
 तस्यामाद्यदृशाऽढा मुक्तकल्पा वयं ततः ॥ १६.१९ ॥
 दुःभागभोऽपि भूयान्मे त्वद्भक्तिभरितात्मनः ।
 त्वत्परायी विभो मा भूदपि सौभ्यपरम्परा ॥ १६.२० ॥
 त्वं भक्त्या प्रीयसे भक्तिः प्रीते त्वयि य नाथ यत् ।
 तदन्योन्याश्रयं युक्तं यथा वेत्थ त्वमेव तत् ॥ १६.२१ ॥
 साकारो वा निराकारो वान्तर्वा भडिरेव वा ।
 भक्तिमत्तात्मनां नाथ सर्वथासि सुधामयः ॥ १६.२२ ॥
 अस्मिन्नेव जगत्पन्तर्भवद्भक्तिमतः प्रति ।
 उर्ध्वप्रकाशनङ्गलमन्यदेव जगत्स्थितम् ॥ १६.२३ ॥
 गुड्ये भक्तिः परे भक्तिर्भक्तिर्विश्वमडेश्वरे ।
 त्वयि शम्भौ शिवे देव भक्तिर्नाम किमप्यडो ॥ १६.२४ ॥
 भक्तिर्भक्तिः परे भक्तिर्भक्तिर्नाम समुत्कटा ।
 तारं विरोमि यत्तीव्रा भक्तिर्मेऽस्तु परं त्वयि ॥ १६.२५ ॥
 यतोऽस्मि सर्वशोभानां प्रसवावनिरीश तत् ।
 त्वयि लग्नमनर्घं स्याद्भक्तं वा यद्वि वा तुलाम् ॥ १६.२६ ॥

આવેદકાદા ચ વેદાદૈષાં સંવેદનાધ્વનિ ।
 ભવતા ન વિયોગોડસ્તિ તે જયન્તિ ભવજજુષઃ ॥ ૧૬.૨૭ ॥

સંસારસદસો બાહ્યે કૈશ્વિત્વં પરિરભ્યસે ।
 સ્વામિન્ પરૈસ્તુ તત્રૈવ તામ્યદ્ભિસ્ત્યક્તયન્ત્રણૈઃ ॥ ૧૬.૨૮ ॥

પાનાશનપ્રસાધનસમ્ભુક્તસમસ્તવિશ્વયા શિવયા ।
 પ્રલયોત્સવસરભસયા દૃઢમુપગૂઢં શિવં વન્દે ॥ ૧૬.૨૯ ॥

પરમેશ્વરતા જયત્યપૂર્વા તવ વિશ્વેશ યદીશિતવ્યશૂન્યા ।
 અપરાપિ તથૈવ તે યયેદં જગદાભાતિ યથા તથા ન ભાતિ ॥ ૧૬.૩૦ ॥

દિવ્યક્રીડાબહુમાનનામ સપ્તદશં સ્તોત્રમ્ ।

અહો કોડપિ જયત્યેષ સ્વાદુઃ પૂજામહોત્સવઃ ।
 યતોડમૃતરસાસ્વાદમશ્રૂણ્યપિ દદત્યલમ્ ॥ ૧૭.૧ ॥

વ્યાપારાઃ સિદ્ધિદાઃ સર્વે યે ત્વત્પૂજાપુરઃસરાઃ ।
 ભક્તાનાં ત્વન્મયાઃ સર્વે સ્વયં સિદ્ધય એવ તે ॥ ૧૭.૨ ॥

સર્વદા સર્વભાવેષુ યુગપત્સર્વરૂપિણમ્ ।
 ત્વામર્થયન્ત્યવિશ્રન્તં યે મમૈતેડધિદેવતાઃ ॥ ૧૭.૩ ॥

ધ્યાનાયસતિરસ્કારસિદ્ધસ્ત્વત્સ્પર્શનોત્સવઃ ।
 પૂજાવિધિરિતિ ખ્યાતો ભક્તાનાં સ સદાસ્તુ મે ॥ ૧૭.૪ ॥

ભક્તાનાં સમતાસારવિષુવત્સમયઃ સદા ।
 ત્વદ્ભાવરસપીયૂષરસૈન્નૈષાં સદાર્થનમ્ ॥ ૧૭.૫ ॥

યસ્યાનારભપર્યન્તૌ ન ચ કાલક્રમઃ પ્રભો ।
 પૂજાત્માસૌ કિંચા તસ્યાઃ કર્તારસ્ત્વજજુષઃ પરમ્ ॥ ૧૭.૬ ॥

બ્રહ્માદીનામપીશાસ્તે તે ચ સૌભાગ્યભાગિનઃ ।
 યેષાં સ્વપ્નેડપિ મોહેડપિ સ્થિતસ્ત્વત્પૂજનોત્સવઃ ॥ ૧૭.૭ ॥

જપતાં જુહ્તાં સ્નાતાં ધ્યાયતાં ન ચ કેવલમ્ ।
 ભક્તાનાં ભવદભ્યર્ચામહો યાવદ્દદા તદા ॥ ૧૭.૮ ॥

भवत्पूजासुधास्वादसम्भोगसुषुभिः सदा ।
 धन्द्रादीनामथ ब्रह्ममुष्णानामस्ति कः समः ॥ १७.८ ॥
 जगत्क्षोभैकजनके भवत्पूजामलोत्सवे ।
 यत्राद्यं प्राप्यते किञ्चिद्भक्ता येव विदन्ति तत् ॥ १७.१० ॥
 त्वद्धाम्नि चिन्मये स्थित्वा षट्त्रिंशत्तत्त्वकर्मभिः ।
 कायवाञ्छित्तयेष्टाद्यैरर्थये त्वां सदा विभो ॥ १७.११ ॥
 भवत्पूजामयासङ्गसम्भोगसुषुभिः मम ।
 प्रयातु कालः सकलोऽप्यनन्तोऽपीयदर्थये ॥ १७.१२ ॥
 भवत्पूजामृतसामोगलम्पटत विभो ।
 विवर्धतामनुदिनं सदा च हृलतां मम ॥ १७.१३ ॥
 जगद्विलयसञ्जातसुधैकरसनिर्भरे ।
 त्वदभ्यौ त्वां मलात्मानमर्थन्नासीय सर्वदा ॥ १७.१४ ॥
 अशेषवासनाग्रन्थिविच्छेदसरवं सदा ।
 मनो निवेद्यते भक्तैः स्वादु पूजाविधौ तव ॥ १७.१५ ॥
 अधिष्ठायैव विषयानिमाः करणवृत्तयः ।
 भक्तानां प्रेषयन्ति स्वत्पूजार्थममृतासवम् ॥ १७.१६ ॥
 भक्तानां भक्तिसंवेगमलोष्मविवशात्मनाम् ।
 कोऽन्यो निर्वाणुतेतुः स्यात्स्वत्पूजामृतमज्जनात् ॥ १७.१७ ॥
 सततं त्वत्पदाभ्यर्थासुधापानमलोत्सवः ।
 त्वत्प्रसादैकसम्प्राप्तिभेदुर्मे नाथ कल्पताम् ॥ १७.१८ ॥
 अनुभूयासमीशान प्रतिकर्म क्षणात्क्षणम् ।
 भवत्पूजामृतापानमदास्वादमलामुदम् ॥ १७.१९ ॥
 दृष्ट्यर्थं येव भक्तानां भवत्पूजामलोद्यमः ।
 तदैव यदसम्भाव्यं सुषमास्वादयन्ति ते ॥ १७.२० ॥
 यावन्न लब्धस्त्वत्पूजासुधास्वादमलोत्सवः ।
 तावन्नास्वादितो मन्ये लवोऽपि सुषसम्पदः ॥ १७.२१ ॥
 भक्तानां विषयन्वेषाभासायासाद्भिन्नैव सा ।
 अथत्रसिद्धं त्वद्धामस्थितिः पूजासु जायते ॥ १७.२२ ॥

ન પ્રાપ્યમસ્તિ ભક્તનાં નાપ્યેષામસ્તિ દુર્લભમ્ ।
 કેવલં વિચરન્ત્યેતે ભવત્યૂજામદોન્મદાઃ ॥ ૧૭.૨૩ ॥
 અહો ભક્તિભરોદારચેતસાં વરદ ત્વયિ ।
 સ્લાઘ્યઃ પૂજાવિધિઃ કોઽપિ યો ન યાચ્ચાકલહ્નિતઃ ॥ ૧૭.૨૪ ॥
 કા ન શોભા ન કો હ્લાદઃ કા સમૃદ્ધિર્ન વાપરા ।
 કો વા ન મોક્ષઃ કોઽપ્યેષ મહાદેવો યદર્ચ્યતે ॥ ૧૭.૨૫ ॥
 અન્તરુલ્લસદચ્છાચ્છભક્તિપીયૂષપોષિતમ્ ।
 ભવત્યૂજોપયોગાય શરીરમિદમસ્તુ મે ॥ ૧૭.૨૬ ॥
 ત્વત્પાદપૂજાસમ્ભોગપરતન્ત્રઃ સદા વિભો ।
 ભૂયાસં જગતામીશ એકઃ સ્વચ્છન્દચેષ્ટિતઃ ॥ ૧૭.૨૭ ॥
 ત્વદ્ધ્યાનદર્શનસ્પર્શતૃષિ કેષામપિ પ્રભો ।
 જાયતે શીતલસ્વાદુ ભવત્યૂજામહાસરઃ ॥ ૧૭.૨૮ ॥
 યથા ત્વમેવ જગતઃ પૂજાસમ્ભોગભાજનમ્ ।
 તથેશ ભક્તિમાનેવ પૂજાસમ્ભોગભાજનમ્ ॥ ૧૭.૨૯ ॥
 કોઽપ્યસૌ જયતિ સ્વામિન્ ભવત્યૂજામહોત્સવઃ ।
 ષટ્ત્રિંશતોઽપિ તત્ત્વાનાં ક્ષોભો યત્રોલ્લસત્યલમ્ ॥ ૧૭.૩૦ ॥
 નમસ્તેભ્યો વિભો યેષાં ભક્તિપીયૂષવારિણા ।
 પૂજ્યાન્યેવ ભવન્તિ ત્વત્યૂજોપકરણાન્યપિ ॥ ૧૭.૩૧ ॥
 પૂજારમ્ભે વિભો ધ્યાત્વા મન્નાધેયાં ત્વદાત્મતામ્ ।
 સ્વાત્મન્યેવ પરે ભક્તા માન્તિ હર્ષેણ ન ક્વચિત્ ॥ ૧૭.૩૨ ॥
 રાજ્યલાભાદિવોલ્કુલ્લૈઃ કૈશ્ચિત્યૂજામહોત્સવે ।
 સુધાસવેન સકલા જગતી સંવિભજ્યતે ॥ ૧૭.૩૩ ॥
 પૂજામૃતાપાનમયો યેષાં ભોગઃ પ્રતિક્ષણમ્ ।
 કિં દેવા ઉત મુક્તાસ્તે કિં વા કેઽપ્યેવ તે જનાઃ ॥ ૧૭.૩૪ ॥
 પૂજોપકરણીભૂતવિશ્વવેશેન ગૌરવમ્ ।
 અહો કિમપિ ભક્તાનાં કિમપ્યેવ ચ લાઘવમ્ ॥ ૧૭.૩૫ ॥
 પૂજામયાક્ષવિક્ષેપક્ષોભાદેવામૃતોદ્રમઃ ।

भक्तानां क्षीरजलधिक्षोभादिव द्रिवौकसाम् ॥ १७.३६ ॥

पूजां के यन मन्यन्ते धेनुं कामदुष्णामिव ।

सुधाधाराधिकरसां धयन्त्यन्तर्भुजाः परे ॥ १७.३७ ॥

भक्तानामक्षविक्षेपोऽप्येष संसारसम्मतः ।

उपनीय किमप्यन्तः पुष्पात्यर्यामखोत्सवम् ॥ १७.३८ ॥

भक्तिक्षोभवशादीश स्वात्मभूतेऽर्यं त्वयि ।

चित्रं दैन्याय नो यावद्दीनतायाः परं क्लमम् ॥ १७.३९ ॥

उपचारपदं पूजा केषां चित्त्वत्पदाभये ।

भक्तानां भवद्वैकात्म्यनिर्वृत्तिप्रसरस्तु सः ॥ १७.४० ॥

अप्यसम्भङ्गरुपायार्थमिदं नृणां निरर्गवैः ।

वितन्त्यमाना लभते प्रतिष्ठां त्वयि कामपि ॥ १७.४१ ॥

स्वादुभक्तिरसास्वादस्तब्धीभूतमनश्च्युताम् ।

शम्भो त्वमेव ललितः पूजानां किल भाजनम् ॥ १७.४२ ॥

परिपूर्णानि शुद्धानि भक्तिमन्ति स्थिराणि य ।

भवत्पूजाविधौ नाथ साधनानि भवन्तु मे ॥ १७.४३ ॥

अशेषपूजासत्कोशे त्वत्पूजाकर्मणि प्रभो ।

अखो करणवृन्दस्य कापि लक्ष्मीर्विजृम्भते ॥ १७.४४ ॥

अेषा पेशविमा नाथ तवैव किल दृश्यते ।

विश्वेश्वरोऽपि भृत्यैर्यद्व्यसे यश्च लभ्यसे ॥ १७.४५ ॥

सदाभुर्त्तादभूर्त्ताद्वा भावाद्यद्राप्यभावातः ।

उत्थेयान्मे प्रशस्तस्य भवत्पूजामखोत्सवः ॥ १७.४६ ॥

कामकोषाभिमानैस्त्वामुपलरीकृतैः सदा ।

येऽर्ययन्ति नमस्तेभ्यस्तेषां तुष्टोऽस्मि तत्त्वतः ॥ १७.४७ ॥

जयत्येष भवद्भक्तिभाजां पूजाविधिः परः ।

यस्तुलैः क्षियमानोऽपि रत्नैरेवोपकल्पते ॥ १७.४८ ॥

આવિષ્કારનામ અષ્ટાદશં સ્તોત્રમ્ ।

જગતોડન્તરતો ભવન્તમામ્વા પુનરેતદ્ભવતોડન્તરાલ્લભન્તે ।
 જગદીશ તવૈવ ભક્તિભાજો ન હિ તેષામિહ દૂરતોડસ્તિ કિઞ્ચિત્ ॥ ૧૮.૧ ॥
 ક્વચિદેવ ભવાન્ ક્વચિદ્ભવાની સકલાર્થક્રમગર્ભિણી પ્રધાના ।
 પરમાર્થપદે તુ નૈવ દેવ્યા ભવતો નાપિ જતત્રયસ્ય ભેદઃ ॥ ૧૮.૨ ॥
 નો જાનતે સુભગમપ્યવલેપવન્તો લોકાઃ પ્રયત્નસુભગા નિખિલ હિ ભાવાઃ ।
 ચેતઃ પુનર્યદિદમુદ્યતમપ્યવૈતિ નૈવાત્મરૂપમિહ હા તદહો હતોડસ્મિ ॥ ૧૮.૩ ॥
 ભવન્મયસ્વાત્મનિવાસલબ્ધસમ્પદ્ભરાભ્યર્ચિતયુષ્મદ્ઙ્ઘિઃ ।
 ન ભોજનાચ્છાદનમપ્યજસ્રમપેક્ષતે યસ્તમહં નતોડસ્મિ ॥ ૧૮.૪ ॥
 સદા ભવદ્દેહનિવાસસ્વસ્થોડપ્યન્તઃ પરં દહ્યત એષ લોકઃ ।
 તવેચ્છયા તત્કુરુ મે યથાત્ર ત્વદર્શનાનન્દમયો ભવેયમ્ ॥ ૧૮.૫ ॥
 સ્વરસોદિતયુષ્મદ્ઙ્ઘિપદ્મદ્વયપૂજામૃતપાનસક્તચિત્તઃ ।
 સકાર્થયેષ્વહં ભવેયં સુખસંસ્પર્શનમાત્રલોકયાત્રઃ ॥ ૧૮.૬ ॥
 સકલવ્યવહારગોચરે સ્ફુટમન્તઃ સ્મુરતિ ત્વયિ પ્રભો ।
 ઉપયાન્ત્યપયાન્તિ ચાનિશં મમ વસ્તૂનિ વિભાન્તુ સર્વદા ॥ ૧૮.૭ ॥
 સતતમેવ તવૈવ પુરેડથવાપ્યરહિતો વિચરેયમહં ત્વયા ।
 ક્ષણલવોડપ્યથ મા સ્મ ભવેત્સ મે ન વિજયે નનુ યત્ર ભવન્મયઃ ॥ ૧૮.૮ ॥
 ભવદ્ઙ્ગપરિભ્રવત્સુશીતામૃતપૂરૈર્ભરિતે સમન્તતોડપિ ।
 ભવદર્શનસમ્પદેહ ભક્તાસ્તવ સંસારસરોડન્તરે ચરન્તિ ॥ ૧૮.૯ ॥
 મહામન્તરુચ્છાયાશીતલે ત્વન્મહાવને ।
 નિજાત્મનિ સદા નાથ વસેયં તવ પૂજકઃ ॥ ૧૮.૧૦ ॥
 પ્રતિવસ્તુ સમસ્તજીવતઃ પ્રતિભાસિ પ્રતિભામયો યથા ।
 મમ નાથ તથા પુરઃ પ્રથાં પ્રજ નેત્રત્રયશૂલશોભિતઃ ॥ ૧૮.૧૧ ॥
 અભિમાનચરૂપહારતો મમતાભક્તિભરેણ કલ્પિતાત્ ।
 પરિતોષગતઃ કદા ભવાન્મમ સર્વત્ર ભવેદ્દૃશઃ પદમ્ ॥ ૧૮.૧૨ ॥
 નિવસન્પરમામૃતાબ્ધિમધ્યે ભવદર્શ્યાવિધિમાત્રમગ્નચિત્તઃ ।
 સકલં જનવૃત્તમાચરેયં રસયન્ સર્વત એવ કિઞ્ચનાપિ ॥ ૧૮.૧૩ ॥

भवदीयमिडास्तु वस्तु तत्त्वं विवरीतुं क एवात्र पात्रमर्थे ।
 धंदमेव छि नामरूपयेष्टाधसमं ते उरते उरोऽसि यस्मात् ॥ १८.१४ ॥
 शान्तये न सुप्रलिप्सुता मनागभक्तिसम्भृतमदेषु तैः प्रभोः ।
 मोक्षमार्गाण्डाङ्गलापि नार्थना स्मर्यते हृदयडारिणः पुरः ॥ १८.१५ ॥
 जगरेतरदशाथवा परा यापि कायन मनागवस्थितेः ।
 भक्तिभाजनजनस्य साभिला त्वत्सनाथमनसो मडोत्सवः ॥ १८.१६ ॥
 आमनोऽक्षवलयस्य वृत्तयः सर्वतः शिथिलवृत्तयोऽपि ताः ।
 त्वामवाप्य दृढदीर्घसंविदो नाथ भक्तिधनसोष्माणां कथम् ॥ १८.१७ ॥
 न य विभिन्नमसृज्यत किञ्चिदस्त्वथ सुप्तेतरदत्र न निर्मितम् ।
 अथ य द्दुःखि य भेदि य सर्वथाप्यसमविस्मयधाम नमोऽस्तु ते ॥ १८.१८ ॥
 भरनिषेधभदामृतपूरणोच्छलितधौतविकल्पमलस्य मे ।
 दलितदुर्जयसंशयवैरिणस्तवदवलोडनमस्तु निरन्तरम् ॥ १८.१९ ॥
 स्फुटमविश मामथाविशेयं सततं नाथ भवन्तमस्मि यस्मात् ।
 रभसेन वपुस्तवैव साक्षात्परमासत्तिगतः समर्थयियम् ॥ १८.२० ॥
 त्वयि न स्तुतिशक्तिरस्ति कस्याप्यथवास्त्येव यतोऽतिसुन्दरोऽसि ।
 सततं पुनरर्थितं ममैतद्वदविश्रान्ति विलोकयेयमीशम् ॥ १८.२१ ॥

उद्योतनाभिधानमेकोनविंशं स्तोत्रम् ।

प्रार्थनाभूमिकातीतविचित्रकृलदायकः ।
 जयत्यपूर्ववृत्तान्तः शिवः सत्कल्पपादपः ॥ १९.१ ॥
 सर्ववस्तुनि य यैकनिधानात्स्वात्मनस्त्वदभिलं डिल लत्यम् ।
 अस्य मे पुनरसौ निजा आत्मा न त्वमेव घटसे परमास्ताम् ॥ १९.२ ॥
 ज्ञानकर्ममयचिद्रपुरात्मा सर्वथैष परमेश्वर एव ।
 स्याद्भ्रुवस्तु निभिलेषु पदार्थेष्वेषु नाम न भवेत्किमुतान्यत् ॥ १९.३ ॥
 विषमार्तिभुषानेन कुलेन त्वद्गृहात्मना ।
 अभिलीय पथा नाथ ममास्तु त्वन्मयी गतिः ॥ १९.४ ॥
 भवदमलयरणिश्रितारत्नलतालङ्कृता कदा सिद्धिः ।

સિદ્ધજનમાનસાનાં વિસ્મયજનની ઘટેત મમ ભવતઃ ॥ ૧૯.૫ ॥

કર્હિ નાથ વિમલં મુખભિમ્બં તાવકં સમવલોકયિતાસ્મિ ।

યત્સ્રવત્યમૃતપૂરમપૂર્વં યો નિમજ્જયતિ વિશ્વમશેષમ્ ॥ ૧૯.૬ ॥

ધ્યાતમાત્રમુદિતં તવ રૂપં કર્હિ નાથ પરમામૃતપૂરૈઃ ।

પૂરયેત્વદવિભેદવિમોક્ષાખ્યાતિદૂરવિવરાણિ સદા મે ॥ ૧૯.૭ ॥

ત્વદીયાનુત્તરરસાસઙ્ગસન્ત્યક્તયાપલમ્ ।

નાદાપિ મે મનો નાથ કર્હિ સ્થાદસ્તુ શીઘ્રતઃ ॥ ૧૯.૮ ॥

મા શુષ્કકટુકાન્યેવ પરે સર્વાણિ સર્વદા ।

તવોપહૃત્ય લબ્ધ્યાનિ દ્વન્દ્વાન્યખ્યાપતન્તુ મે ॥ ૧૯.૯ ॥

નાથ સામ્મુખ્યમાયાન્તુ વિશુદ્ધાસ્તવ રશ્મયઃ ।

યાવત્કાયમનસ્તાપતમોભિઃ પરિલુપ્તયામ્ ॥ ૧૯.૧૦ ॥

દેવ પ્રસીદ યાવન્મે ત્વન્માર્ગપરિપન્ચિકાઃ ।

પરમાર્થમુષો વશ્યા ભૂયાસુર્ગુણતસ્કરાઃ ॥ ૧૯.૧૧ ॥

ત્વદ્ભક્તિસુધાસારૈર્માનસમાપૂર્યતાં મમાશુ વિભો ।

યાવદિમા ઉહ્યન્તાં નિઃશેષાસારવાસનાઃ પ્લુત્વા ॥ ૧૯.૧૨ ॥

મોક્ષદશાયાં ભક્તિસ્ત્વયિ કુત ઇવ મર્ત્યધર્મિણોડપિ ન સા ।

રાજતિ તતોડનુરૂપામારોપય સિદ્ધિભૂમિકામજ મામ્ ॥ ૧૯.૧૩ ॥

સિદ્ધિલવલાભલુબ્ધં મામવલેપેન મા વિભો સંસ્થાઃ ।

ક્ષામસ્ત્વદ્ભક્તિમુખે પ્રોલ્લસદણિમાદિપક્ષતો મોક્ષઃ ॥ ૧૯.૧૪ ॥

દાસસ્ય મે પ્રસીદતુ ભગવાનેતાવદેવ નનુ યાચે ।

દાતા ત્રિભુવનનાથો યસ્ય ન તન્માદૃશાં દૃશો વિષયઃ ॥ ૧૯.૧૫ ॥

ત્વદ્વપુઃસ્મૃતિસુધારસપૂર્ણે માનસે તવ પદામ્બુજયુગ્મમ્ ।

મામકે વિકસદસ્તુ સદૈવ પ્રસ્રવન્મધુ કિમપ્યતિલોકમ્ ॥ ૧૯.૧૬ ॥

અસ્તિ મે પ્રભુરસૌ જનકોડથ ત્ર્યમ્બકોડથ જનની ચ ભવાની ।

ન દ્વિતીય ઇહ કોડપિ મમાસ્તીત્યેવ નિર્વૃત્તમો વિચરેયમ્ ॥ ૧૯.૧૭ ॥

चर्याशाभिधानं विंशं स्तोत्रम् ।

नथं त्रिभुवननाथं भूतिसितं त्रिनयनं त्रिशूलधरम् ।
 उपवीतीकृतभोगिनमिन्दुकलाशेभरं वन्दे ॥ २०.१ ॥
 नौमि निजतनुविनिस्मरदंशुकपरिवेषधवलपरिधानम् ।
 विलसत्कपालमालाकल्पितनृतोत्सवाकल्पम् ॥ २०.२ ॥
 वन्दे तान् दैवतं येषां उरश्चेष्टा उरोचिताः ।
 उरैकप्रवणाः प्राणाः सदा सौभाग्यसन्ननाम् ॥ २०.३ ॥
 क्रीडितं तव मडेश्वरतायाः पृष्ठतोऽन्यद्विदमेव यथैतत् ।
 छत्रमात्रघटितेष्ववदानेष्व्वात्मना परमुपायमुपैमि ॥ २०.४ ॥
 त्वद्धाम्नि विश्ववन्द्येऽस्मिन्नियति क्रीडने सति ।
 तव नाथ किञ्चान् भूयान्नानन्दरससम्भवः ॥ २०.५ ॥
 कथं स सुभगो मा भूद्यो गौर्या वल्लभो उरः ।
 उरोऽपि मा भूद्य किं गौर्याः परमवल्लभः ॥ २०.६ ॥
 ध्यानामृतमयं यस्य स्वात्ममूलमनश्चरम् ।
 संवल्लतास्तथाऽपास्तस्य कस्यापि सत्तरोः ॥ २०.७ ॥
 भक्तिःकण्डूसमुल्लासावसरे परमेश्वर ।
 मडानिकषपाषाणस्थूणा पूजैव जायते ॥ २०.८ ॥
 सदा स्थित्विनोदाय सदा स्थितिसुभासिने ।
 सदा त्रिभुवनाडारतृभाय स्वामिने नमः ॥ २०.९ ॥
 न क्वापि गत्वा छित्वापि न किञ्चिद्विदमेव ये ।
 भव्यं त्वद्धाम पश्यन्ति भव्यास्तेभ्यो नमो नमः ॥ २०.१० ॥
 भक्तिलक्ष्मीसमृद्धानां किमन्यदुपयायितम् ।
 अेतया वा दरिद्राणां किमन्यदुपयायितम् ॥ २०.११ ॥
 द्युभान्यपि सुभायन्ते विषमप्यमृतायते ।
 भोक्षायते य संसारो यत्र मार्गः स शङ्करः ॥ २०.१२ ॥
 मूले मध्येऽवसाने य नास्ति द्युभं भवज्जुषाम् ।
 तथापि वयमीशान सीदामः कथमुच्यताम् ॥ २०.१३ ॥

ज्ञानयोगादिनाभ्येषामप्यपेक्षितुमर्हति ।

प्रकाशः स्वैरिष्टामिव भवान् भक्तिमतां प्रभो ॥ २०.१४ ॥

भक्तानां नार्तयो नाध्यस्त्याध्यानं स्वात्मनस्तव ।

तथाप्यस्ति शिवेत्येतत्किमभ्येषां अङ्घ्रिभुजे ॥ २०.१५ ॥

सर्वाभासावभासो यो विमर्शवलितोऽपिलम् ।

अडमेतदिति स्तौमि तां छियाशक्तिमीश ते ॥ २०.१६ ॥

वर्तन्ते जन्तवोऽशेषा अपि ब्रह्मेन्द्रविषण्वः ।

ग्रसमानास्ततो वन्दे देव विश्वं भवन्मयम् ॥ २०.१७ ॥

सतो विनाशसम्भन्धान्मत्परं निम्बिलं भृषा ।

अेवमेवोद्यते नाथ त्वया संडारलीलया ॥ २०.१८ ॥

ध्यातमात्मुपतिष्ठत अेव त्वद्गुर्वुर्वरद भक्तिधनानाम् ।

अप्ययिन्यमपिलाद्भुतयिन्ताकर्तृतां प्रति य ते विजयन्ते ॥ २०.१९ ॥

तावकभक्तिरसासवसेकादिव सुभितमर्ममण्डलस्फुरितैः ।

नृत्यति वीरजनो निशि वेतालकुलैः कृतोत्साहः ॥ २०.२० ॥

आरब्धा भवदभिनुतिरमुना येनाऽगडेन मम शम्भो ।

तेनापर्यन्तमिमं कालं दृढमपिलमेव भविषीष्ट ॥ २०.२१ ॥

धति उत्पलदेवविरचिता शिवस्तोत्रावलिः सम्पूर्णा ।

Encoded and proofread by Somadeva Vasudeva

——
Utpaladevavirachita Shivastotravali

pdf was typeset on February 14, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

